

Verwachting

Bijbels toekomstblad

*Wat staat ons in 2003
te wachten?*

Een familieconflict

*Hoe lezen we de
profetieën?*

Israël en de kerk

De toren en zijn kosten

De oosterse antichrist

*Zoekt in het Boek des
Heeren en leest; niet een
van dezen zal er feilen,
het een noch het ander zal
men missen*

Jesaja 34:16a

O! wat zal dat een blijde en zalige tijd zijn op de aardbodem, als de almachtige God met Zijn eigen hand het oude Israël, na haar langdurige verwerping, in Zijn verbond weer zal inenten, en als zij, samen met het christendom uit de heidenen, in één huis en kerk zullen wonen en zij allen de Heere zullen dienen met een eenparige schouder. Voorwaar: *“Indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?”* (Ds. Th. v.d. Groe)

Colofon

Verwachting is een Bijbels toekomstblad voor allen die uitzien naar de luisterrijke heilstijd op aarde als de satan gebonden wordt en naar de erkenning van het volk van Israël, dat Jezus van Nazareth de beloofde en gekomen Messias is.

"Verwachting" verschijnt eenmaal per kwartaal onder redactie van:

C.J. Buijs
Sparreweg 6
2803 JT Gouda

Tel./Fax: 0182-572867
Postbankrek. : 3496856

Abonnement: € 13,60 per jaar. Betaling door middel van acceptgiro, welke wordt ingesloten bij het eerste nummer van de nieuwe jaargang.

Opzegging: Ten minste een maand voor het einde van de lopende jaargang.

** Bij de overgang van het jaar 2002 naar het jaar 2003 ontvangt u het laatste nummer van dit jaar. Niet het laatste nummer van "Verwachting" naar we hopen. Hoewel dit altijd kan want ons aller leven is maar een handbreed gesteld en tussen ons en de dood is maar één ademtocht. Een ontzettende gedachte, waar we te weinig bij stilstaan.

** Dit nummer is weer gevarieerd van inhoud. Israël en de islam nemen ervan een grote plaats in, terwijl ook weer aandacht is besteed aan de geniepigste vijand van God en Zijn gemeente - het pauselijk Rome. De islam lijkt het meest bedreigend en het is ook een zeer groot gevaar- maar Rome werkt in het geheim en veelal ondergronds. Dat zullen we almeer gaan merken met het Verenigd Europa en het Midden-Oosten. Het beloofde vervolg van "Leerzame Burenpraat" is helaas weer niet geplaatst. Naar we weten wordt deze serie door meerderen van u op hoge prijs gesteld. Er waren moeilijkheden wat het bronnen onderzoek betreft, maar dat is nu verholpen. D.V. zult u de volgende keer de burens Geert en Aart weer ontmoeten!

** "De toren en zijn kosten" en "Voor wie zijn de beloften?" mag u zien als een waarschuwing tegen een godsdienst in onze dagen die de breuk op het lichtste heelt en voor wie de wet geen tuchtmeester meer is tot Christus.

** Ten slotte wensen we alle abonnees zulk een nieuw jaar toe, dat u de HEERE mag leren kennen en vervolgen te kennen en Hij gedenke u en de uwen naar de rijkdom van Zijn Goddelijke barmhertigheden.

Verwachting

Wat is op dit moment de verwachting die we kunnen hebben voor de wereld waar wij in leven? Als we de Schrift, en wat de tijd betreft die wij meemaken bijzonder het profetisch gedeelte daarvan, ernstig nemen, dan zullen we een tweeërlei verwachting kennen en hebben. Dan weten we geheel zeker dat wij met de onzen leven in de tijd die het Vrederijk van de Messias kort voorafgaat. Dat we aan de vooravond staan van het meest gezegende tijdperk van de hele geschiedenis. Maar dan weten we óók dat aan dit tijdperk, de tijd dat de aarde vol zal zijn van de kennis des Heeren gelijk de wateren de bodem der zee bedekken, een andere tijd vooraf gaat, een tijd waar wij reeds in leven.

De bekende Schriftverklaarder George Hutcheson zegt over de door ons bedoelde “twee” tijden het volgende:

“Wanneer de Heere het voornemen heeft om enig heerlijk werk te doen door en voor Zijn Evangelie, dan heeft de Kerk grote bewegingen en verwoestingen te verwachten.”

Het is het vastgemaakt bestek van de Heere, dat de gehele wereld vervuld zal worden met Zijn eer en heerlijkheid. Niet de satan zal triomferen op deze aarde, maar de grote Zoon uit het Huis van David. De Schrift is daar duidelijk in. Maar evenzeer is het uit het onfeilbare woord Gods duidelijk dat er grote beweegingen en verwoestingen aan vooraf zullen gaan. We kunnen dit niet precies invullen, maar in grote lijnen is er geen onduidelijkheid. Alle machten van het kwaad moeten van de aarde worden verwijderd. Dat zal gepaard gaan met bloed, vuur en rookdamp. De barensweeën die de nieuwe bedeling voorafgaan zullen verschrikkelijk zijn. We mogen dat niet verdoezelen. De profeten van ouds hebben ons dit ook nagelaten. De twee hoofdmachten van al het kwaad op aarde -het pausdom en de islam- zullen weggebrand worden. Of de aanstaande oorlog in het Midden-Oosten zal dienen om de kracht van de islam te breken zal de nabije toekomst ons leren. Elders zeggen we er iets meer van. Maar we dienen er allen rekening mee te houden dat de wereld een aaneenschakeling van vreselijke oorlogen, het leven ontwrichtende terreuracties, revoluties en velerlei andere rampen te wachten heeft. Dat de mensen, en dan vooral de christenen, eens mochten beseffen welk een vloed van wee ons boven het hoofd hangt. Er zouden bidstonden gehouden worden om de HEERE te smeken ons en onze kinderen te bewaren als Zijn oordelen in alle hevigheid zullen losbarsten.

EEN EINDE OF HÉT EINDE ?

De wereld is snel op weg naar het einde. Dat zullen de predikanten die met name het streng orthodoxe deel van kerkelijk Nederland onder hun hoede hebben, met volle mond beamen. We leven immers in de dagen van Noach en Lot, de afval is vrijwel op haar hoogtepunt, de HEERE is van ons vertrokken of staat op het punt om te vertrekken – alles wijst erop dat het einde, dat de oordeelsdag nabij is. Nu laten we maar in het midden of de levenshouding en de levensstijl van deze predikheren met hun woorden in overeenstemming zijn. Er zou veel van te zeggen zijn, hetgeen we echter niet doen. Wat we wél zeggen is, dat ze er helemaal niets van weten, dat ze volkomen mis zijn, dat ze ten dezen blinde leidslieden der blinden zijn. En die moeten we maar laten varen...

We zijn in snelle vaart op weg naar een einde en toch zouden we óók kunnen zeggen dat we op weg zijn naar hét einde. U vindt dit misschien raadselachtig, omdat de boven bedoelde predikers dat immers ook zeggen. Nu, als twee hetzelfde zeggen bedoelen ze nog niet hetzelfde! We willen het u graag verklaren.

In Openbaring 11 vers 15 lezen we: *“En de zevende engel heeft gebazuind, en er geschiedden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid”* We lezen hier van een einde, van hét einde van de huidige bedeling en het begin van een geheel nieuw tijdperk in de wereldgeschiedenis. Het is het einde van de heerschappij van de satan en zijn onderhorigen en het begin van de heerschappij van Christus en Zijn heiligen over de aarde. Het is het einde van de oude aarde waarop de goddeloosheid hoogtij viert en het begin van een nieuwe wereld waar geen mogelijkheid meer zal zijn voor openbaar kwaad. De satan is dan gebonden en het Evangelie zal dan de aarde vervullen en bedekken als de wateren de bodem van de zeeën.

Het is niet zo dat met de grote afval in het Westen, en deze afval in ons land wel in het bijzonder, de HEERE deze wereld aan haar zelf gaat overlaten. De afval van onze kerk is zeker niet maatgevend voor de wereldkerk. Alsof het kleine deeltje op de wereldkaart, dat Nederland heet, het einde is van Gods werken op aarde! Zo denkt kennelijk zwaar kerkelijk Nederland wel!

➡ “Wanneer wij in deze gewesten der wereld moede zijn van het Evangelie, dan zullen vreemdelingen het met vreugde ontvangen en velen zullen komen van Oosten en Westen en zullen met Abraham, Izak en Jacob aanzitten in het Koninkrijk der Hemelen. De doodsbeenderen zullen dan leven en een groot heerleger zal op hun voeten staan. Dit zal allen, die de Heere Jezus beminnen verblijden, en een heldere glans van godsdienst en godsvrucht zal de aarde vervullen. De christelijke godsdienst is niet voor een enkel volk of land opgesteld maar is wijselijk door de grote Insteller ervan voor het ganse mensdom beschikt.”

**Dit zegt de in 1673 geboren Schotse predikant R. Millar in
“Historie van de voortplanting der christelijke godsdienst”**

De hele wereld zal het Evangelie gaan omhelzen en de grote oogst der wereld zal nog worden toegebracht. We staan aan de vooravond van een einde, het einde van deze tegenwoordige boze wereld, maar tevens van een geheel nieuw begin! Dat was de mening van John Bunyan, Jonathan Edwards en zovelen, zovelen meer. Het is u bekend. En alles wat men u tegenwoordig wijs probeert te maken kunt u maar het beste zo snel mogelijk van u afschudden...

DE OUDE PURITEINEN WISTEN HET WEL!

Thomas Brooks leerde: :”Er zal een tijd komen dat in deze wereld heiligheid veel algemener zal zijn en veel voortreffelijker dan het ooit sinds de val van Adam geweest is.”

James Renwick, die de laatste officiële martelaar van Schotland was, zei het als volgt: “Er zijn grote en roemrijke dagen wat betreft het Evangelie in Schotland geweest; maar die tijden waren maar gering vergeleken met wat nog komen zal.”

Th. Goodwin: “Er zal een tijd komen dat de mensheid over het algemeen, zowel Jood als heiden, tot Christus Jezus zal komen.”

Th. Shepard leerde “dat de einden der aarde het bezit van Christus zullen worden; dat alle einden der aarde Hem zullen erkennen en Zijn roem en heerlijkheid zullen zien en dat Hij zal regeren van zee tot zee en van de rivier tot aan de einden der aarde.”

David Dickson, de bekende professor, hield een gebedssamenkomst voor die heerlijke beloofde toekomst. Het was een doordeweekse dag dat het volk van heinde en verre samenstroomde. Het kerkgebouw zat, door de vreemdelingen uit andere dorpen, veel voller dan bij gewone diensten op zondag. De mensen hadden er een verre tocht voor over om mee te bidden en te horen over de wonderen die de Heere beloofd heeft te zullen doen.

HET EINDE IS NABIJ

Er zal slechts een klein kuddeke overblijven dat uitziert naar dit einde en naar het nieuwe begin. De grote massa van het christendom zal de tekenen der tijden van zich afschudden, zoveel het in haar vermogen is, omdat ze niet gestoord wil worden in haar leven van overdaad en wellust. Maar de verschrikkingen over de wereld die het einde zullen voorafgaan en vergezellen zullen net zulke werkelijkheid blijken te zijn als het beloofde nieuwe begin dat de HEERE gaat geven na de verwoesting van de antichrist en de bekering der Joden. Maar noch het komende oordeel, noch de komende zegen legt enig gewicht in de schaal bij het christendom dat ons omringt. Zij die er van spreken worden als dwazen aan de kant geschoven. De massa van het christendom zal het niet meer mogen zien en verstaan.

DE OOSTERSE ANTICHRIST

- 1 -

~~~~~

Zo noemden onze vaders de valse godsdienst van de islam. Het is enerzijds te begrijpen dat meerderen in onze dagen spreken over het Mohammedanisme als over dé antichrist, gelet op de geweldige machtsontplooiing van deze vreselijke religie. Toch is die opvatting niet terecht. Dé antichrist wordt ook genoemd: “De verborgenheid der ongerechtigheid”. Zie hiervoor 2 Thess. 2:7. Nu kunnen we moeilijk volhouden dat de godsdienst die door Mohammed is geïntroduceerd een “verborgenheid” is. Het is toch immers meer dan duidelijk hoe vals en duivels dit systeem is. De “verborgenheid der ongerechtigheid” moeten we dáár zoeken, waar onder het aanroepen van Gods naam, met het kruis op de borst en met de haat in het hart, Gods heiligen worden gemarteld en gedood. En dan is het waarlijk niet moeilijk de “verborgenheid der ongerechtigheid” aan te wijzen.

Niettemin is het Mohammedanisme een groot, een zéér groot gevaar. Het heeft er alle schijn van dat het Europa, en zo ook en bijzonder ons land, dreigt te overspoelen. Wat het vroeger niet is gelukt met oorlogen -hoewel men tot voor de poorten van Wenen is gekomen!- gaat nu geruisloos, doordat we deze verschrikkelijke “vijfde colonne” als gastarbeiders en asielzoekers hebben binnengehaald. Als de HEERE het niet verhoed, als het huidige tijdsbestel nog een tiental jaren door moet gaan, worden we gekneveld en verdrukt door een fanatieke ‘godsdienst’ die er op uit is eerst de “zaterdag-christenen” te vernietigen en daarna de “zondag-christenen”. Dit is de ontzettende werkelijkheid.

In het RD van 3 oktober konden we lezen dat de engelse theoloog Ds. David Pawson gezegd heeft dat Groot-Brittannië een islamitische staat wordt. Het kan nog tien jaar duren, misschien nog vijftig jaar, zegt hij. Hij heeft dit grondig onderzocht en hij zegt ook dat de Heere hem tot dit inzicht heeft gebracht. Met dit laatste willen we voorzichtig zijn – we letten maar op de feiten. We laten de waarschuwende stem van ds. Pawson horen:

“Als moslims in Engeland in de meerderheid zijn, willen ze hun streng religieuze wetgeving, de sharia, introduceren. Nu reeds willen ze in plaatselijke gemeenschappen met een moslimmeerderheid de sharia invoeren. Toen moslims de grootste moskee in Londen openden, zei de prediker openlijk: ‘Europa zal van ons zijn. Wij hebben de mensen en het geld.’ Moslims zien Engeland, en in het bijzonder Londen, als de poort naar Europa. Uiteindelijk willen ze de hele westerse wereld veroveren. De islam is een imperialistisch geloof, dat vastbesloten is de hele wereld onder Allah te brengen..”

De dominee geeft verder vele bewijzen hoe de Islam werkt en wat er al in Engeland gaande is en dat is wel zeer verontrustend. Maar laten we vooral niet menen dat het in ons land minder erg en minder verontrustend is. Het kon hier nog wel eens erger zijn. Volgens het RD van 17 oktober is er bij de arrestatie in ons land van een vermoedelijke terrorist een cassettebandje in beslag genomen waarop te horen is dat ook in ons land moslims worden geworven en voorbereid voor de jihad. De Algemene Veiligheidsdienst (AIVD) meldde in zijn jaarverslag over 2001 al dat er in Nederland radicale jonge moslims worden gerekruteerd voor dit doel. Met de bandopname lijkt daar nu ook concreet bewijs van te

zijn. Op het bandje is te horen dat de verdachte tegen zijn familie zegt dat hij vertrokken is om martelaar te worden. Het gaat om een 22-jarige Egyptenaar die op 30 augustus in Rotterdam is aangehouden. Hij wordt nog met vijf andere vermeende terroristen vastgehouden.

Voor onze gewaarwording is momenteel de islam het allergrootste gevaar en zeker ook voor ons land. Als bewijs daarvan geven we enkele stukken uit een artikel van de Heer J. van Hoorn over “De opmars van de islam”:

Ondergrondse activiteiten

Een in Rotterdam gevestigde islamitische organisatie bracht – in moskeeën en islamitische centra - geld bijeen voor de terroristische Palestijnse beweging Hamas en voor de nabestaanden van hen die zelfmoordacties hadden ondernomen. Een dergelijke actiegroep in het Duitse Aken werd verboden, in het tolerante Nederland kan dat niet. Onlangs hield het radicale Algerijnse Islamitische Heilsfront – een organisatie die in Algerije verboden is! - in Rotterdam een congres. De politie hield in verschillende plaatsen acht mensen tussen de 25 en 35 jaar aan, die verdacht werden lid te zijn van een terroristische organisatie die banden heeft met het al-Qaida netwerk. Tevoren waren al drie Algerijnen opgepakt die aan terroristen onderdak verschaften en radicale moslimstrijders van valse identiteitspapieren voorzagen. In ons land werden mannen opgepakt die het voornemen hadden een aanslag op de Amerikaanse ambassade in Parijs en een Amerikaanse legerbasis in België te plegen. Het terroristennetwerk al-Qaida is wijd vertakt. Diverse activiteiten worden georganiseerd vanuit Europese moskeeën. De moskee is de plaats waar de moslims elkaar in het dagelijkse leven ontmoeten. De invloed van de imam is groot. Volgens de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (de vroegere B.V.D.) worden daar jongeren geronseld voor de heilige oorlog. Zij verklaren zich bereid hun leven te geven voor de islam. Het zaad van de haat, dat zou leiden tot de aanslag van 11 september, is in een moskee te Hamburg gezaaid. Het is ook in ons land niet overbodig om eens te onderzoeken in welke mate islamitische cellen zich op acties aan het voorbereiden zijn. Het extremisme heeft veel sympathisanten onder onwortelde islamitische jongeren. Misschien zou een betere integratie en meer economische perspectieven deze jongeren weerbaarder maken tegen extremistische ronselpraktijken. Daardoor zou wellicht kunnen voorkomen dat ze in de armen van extreme imams en politieke bewegingen, die bij hen horen, worden gedreven.

Geen gastvrijheid?

Staan wij vreemdelingenhaat voor? Dat zij verre! We hebben onze naasten lief te hebben, maar we moeten de waarheid niet verbloemen terwille van de lieve ‘vrede’. Mensen in nood, die in hun eigen land om politieke of godsdienstige redenen met de dood bedreigd worden, moeten, als ze bij ons aankloppen, een gastvrij onthaal vinden. Die gastvrijheid hebben we in het verleden ook aan Joden en Hugenoten geboden, en daar is ons land niet slecht mee geweest. De Bijbel leert ons dat de Israëlieten goed voor de vreemdeling binnen de poort moesten zijn. Ze hadden zelfs gelijke rechten, maar ze moeten zich wel als gast gedragen (Exodus 12:49 en Numeri 9:14). We mogen hen toch wel verplichten op z’n minst de culturele en religieuze aard van ons land te respecteren. Het oproepen tot haat tegen wie dan ook is onaanvaardbaar. Onze regering zou tegen deze uit de hand gelopen situatie met kracht hebben op te treden, ook al zijn er nog steeds softe linkse politici die de

zaak bagatelliseren. Even hoor je van de dingen, maar al gauw verdwijnt alles weer in de doofpot.

Het christendom in islamitische landen

In islamitische landen heeft men minder moeite om tot daden te komen. Saoedi-Arabië filtert christelijke internetsites weg. Minstens 67 christelijke internetsites zijn door de censuur getroffen. Je komt er met je bijbeltje niet binnen. Onze regering zou er goed aan doen om het bewind daar te vertellen dat islamieten in Nederland geen strobreed in de weg gelegd wordt en dat ze moskeeën bij de vleet mogen bouwen.

In Pakistan worden christenen afgetuigd en vindt de ene aanslag na de andere op christenen plaats. Hoeveel slachtoffers zijn daar al niet gevallen? In Soedan hebben christenen onder een islamitisch regime zwaar te lijden. Kerken en huizen van christenen worden verwoest, predikanten en gemeenteleden gedood. In Afghanistan worden christenen ter dood veroordeeld wegens het belasteren van de profeet en in Indonesië worden wekelijks kerken in brand gestoken en christenen vermoord. Op de Filipijnen vinden tientallen christenen de dood. De positie van christenen in Egypte wordt steeds benarder. De leider van de moslimbroederschap pleitte ervoor dat ze uit het leger zouden worden verwijderd en dat zij een speciale belasting (de jizya) zouden betalen. Om over het lot van christenen in Iran, Jemen en Algerije maar te zwijgen. Geen Jood of christen krijgt de kans om op de tempelberg in Jeruzalem z'n bijbeltje open te doen. Zo tolerant is de islam!

Tot zover deze uitnemende informatie van de heer Van Hoorn. Meneer Van Hoorn bewijst nog uitvoerig dat alles om Israël gaat. Zowel Rome als Mekka kunnen Israël met Jeruzalem niet naast zich verdragen. En ten diepste gaat het om de Christus der Schriften. Zowel de islam als de kerk van Rome worden geleid door de machten uit de hel. De satan gebruikt deze beide vreselijke religies om te trachten het grote plan van God, Jeruzalem te stellen tot een lof op aarde onder regering van de grote Zoon uit het huis van David, te verijdelten. En daarom zullen de komende tijden zeer benauwd zijn. Maar deze tijd zal gevolgd door de allerheerlijkste tijd op aarde als én de oosterse én de westerse antichrist vernietigd zullen zijn. Voor het waarneembare heeft het er echter alle schijn van dat de oosterse antichrist almeer aan macht en invloed toeneemt en dat niet alleen in Europa. In Australië is de islam de snelst groeiende godsdienst. De laatste tien jaar is het aantal moslims verveelvoudigd en steeg het met 91 procent. Volgens een recente telling wonen er in Australië 300.000 moslims, maar schattingen van insiders wijzen eerder in de richting van 450.000 moslims. Australië heeft een bevolking van rond de 20 miljoen mensen. Er zijn in Australië al honderd moskeeën en twintig moslimscholen. In Sydney bevindt zich de grootste moslimgemeenschap, die bijeenkomt in de Lakemba-moskee. Australische overheden hebben regelingen getroffen voor flexibele werktijden op vrijdagen, zodat moslims aan hun gebedverrichtingen kunnen voldoen. Rond moskeeën worden op islamitische hoogtijdagen de wegen officieel afgesloten om de feesten ongestoord voortgang te kunnen laten hebben.

Van God af naar Allah?

In het RD van 31 oktober geeft Prof. Dr. Georg Huntemann uit Basel zijn visie op de verontrustende voortgang van het Mohammedanisme. Hij wijst erop dat het aantal

moskeeën en islamitische gebedsruimten in Duitsland steeg van drie in het jaar 1970 tot een kleine 3000 in het jaar 2000. Dat tot 2020 de bevolking van Turkije toe zal nemen tot 100 miljoen en het aantal Turken in Duitsland zal, als we er vanuit gaan dat Turkije lid wordt van de EU, van drie naar 10 miljoen oplopen. Het percentage Turken binnen de Duitse bevolking is van 1976 tot 2000 toegenomen met... **1000 procent**. De professor geeft vele bewijzen van de toenemende macht van de “oosterse antichrist”. Hij eindigt zijn relaas aldus: “Om tal van redenen sluit ik het principe niet uit dat in Europa de weg van God (“God is dood”) naar Allah wordt ingeslagen. Dan gaan we een godsgericht tegemoet waarin slechts volhardend geloof overwinnen zal.” Indringend wijst prof. Huntemann op de gruwelijkheid van deze ‘godsdiens’. Hij wijst erop dat de koran als foutloos geldt en het verplichte richtsnoer is voor alle moslims en alle tijden. Hij waarschuwt voor ‘christenen’ die dol zijn op de dialoog en die hun eigen identiteit zijn kwijtgeraakt en welke o zo graag verwijzen naar soera 2, 256 van de koran, waaruit af te leiden zou zijn dat de islam geen geloofsdwang kent. De prof merkt fijntjes op: “Mag ik dan even herinneren aan de meer dan 200 plaatsen in de koran waarin staat dat de ongelovigen en schriftbezitters (christenen en Joden) onder andere door de onthoofding moeten worden bestreden (soera 345) of met gruwelijke kwelling en dreiging met het helse vuur gestraft moeten worden. Voor geloofsvrijheid en tolerantie moet je niet bij de islam zijn. Dat er voor het christendom in de islam geen plaats is, is (hopelijk) voldoende bekend.” *Wat zullen we daar nog aan toevoegen?*

De oosterse antichrist is zeer machtig

Haar Al-Qaida netwerk, dat actief is in ongeveer 60 landen, is nog steeds grotendeels intact. Ook de hoofdverdachte Osama Bin Laden is nog op vrije voeten. Ofwel: het machtigste land ter wereld is niet in staat gebleken deze sluwe rijke terrorist op te sporen en onschadelijk te maken. De overwinning die behaald is lijkt verdacht veel op een nederlaag. De aanslagen van de islam, op vele plaatsen ter wereld, maken op een pijnlijke wijze duidelijk hoe kwetsbaar een open demo-cratiese samenleving is.¹ Het is kinderlijk eenvoudig de samenleving in ons land in het hart te raken. Er zijn genoeg verontrustende tekenen dienaangaande, maar onze slappe regering treedt niet op. De moskeeën zouden zonder meer gesloten moeten worden, zodat daar geen terroristische acties kunnen besproken en voorbereid worden. Er zijn zelfs Marokkanen die erop wijzen welk gevaar er is. In het NRC/Handelsblad van 20 febr. 2002, komt de Marokkaanse auteur Hafid Bouazza als volgt aan het woord:

“Al jaren maak ik me grote zorgen over de extremistische uitwassen van de islam in Nederland en de blindheid en onwil van Nederlanders om deze gezwollen aan te zien voor wat ze werkelijk zijn, namelijk wat in Nederland rechts-extremisme wordt genoemd en andere gruwelijke ‘ismen’ die een hoge beschaving met zich mee kan brengen.(...)En als allochtonen van mijn status iets moeten doen, dan is het wel de ongekennde en glorieuze vrijheid van denken en ontwikkeling die we hier kennen, met hand en tand verdedigen. En niet alleen de allochtonen. Het gaat ons allemaal aan. Het is ook deze vrijheid die de islam de ruimte gaf om de

---

¹ De vreselijke aanslag op het eiland Bali heeft weer laten zien wat er kan gebeuren. Ook hier was sprake van een islamitische aanslag. En wat te denken van het vreselijke gebeuren in Moskou? De gijzelnemers waren islamieten uit Tsjetsjenië, hoewel de omstandigheden weer anders zijn. Wat de Russen in deze opstandige republiek aan moorden en martelen doen gaat werkelijk alle beschrijving te boven. Allervreselijkst. Acties van rebellen zijn wel verklaarbaar, gezien wat hen aangedaan is en wordt. Maar het heeft ons duidelijk getoond waartoe fanatieke moslims in staat zijn.

onaangename kanten te ontwikkelen. Elke vrijheid brengt monsters voort, die het vlees bespotten waarmee ze zich voeden. Zaak is ze onschadelijk te maken.”

Dat onze regering toch eens naar zo'n stem wilde luisteren. Met alle bestaande middelen zou ze de reeds aanwezige macht van de islam in ons land moeten breken. Allen die terroristische daden voorbereiden over de grens zetten. Onmiddellijke stop van islamitische toevoer in ons land. Verdachte moskeeën sluiten. Strengere controle op wat daar 'onderwezen' wordt en tevens op islamitische scholen, waar ook de haat gepredikt wordt tegen zaterdag- en zondag christenen. Het invoeren van de doodstraf, óók voor terroristen; ja, júíst! Dit alles een utopie? Ongetwijfeld. Het is zeer te vrezen dat we van binnenuit verteerd worden door de valse godsdienst van Allah en dat het tij straks niet meer te keren valt. Het enige wat mogelijk zou kunnen gebeuren is, dat het volk het recht in eigen hand gaat nemen, al was het alleen maar vanwege de criminaliteit van de buitenlanders. Maar ons volk zou ook het halfzachte optreden van de overheid tegen 'blanke' misdadigers kunnen worden. Doch dan zouden we ook midden in een revolutie zitten. En wie hetgeen we hier schrijven rangschikt onder "bangmakerij" bewijst daarmee alleen maar voorstander te zijn van een 'struisvogel politiek'. We schreven almeer dat, als de HEERE niet tussenbeide komt, vervolging van de ware christenen op termijn, een zekere zaak is. Maar we wezen er ook al meer op en we doen het weer, dat we persoonlijk de hoop hebben dat het niet tot openlijke vervolging zal komen van de kant van de valse profeet. Dat wil dan echter niet zeggen dat we nog niet veel, heel veel ellende in ons land van de islamitische buitenlanders zullen krijgen. Dat is wel zeer te vrezen.

Israël als instrument ter vernietiging van de islam?

Er staat een opmerkelijk woord in Zacharia 12:6:

“Te dien dage zal Ik de leidlieden van Juda stellen als een vurige haard onder het hout, en als een vurige fakkel onder de schoven, en zij zullen ter rechter- en ter linkerzijde alle volken rondom verteren; en Jeruzalem zal nog blijven in haar plaats te Jeruzalem.”

Als we de 'verklaring' van deze tekst bij de uitleggers nagaan stellen ze teleur. Zelfs een Hutcheson die in zijn commentaar op de kleine profeten toch bijzondere dingen zegt over Israël en de gemeente in de tijd van het einde, geeft ons hier geen enkel houvast. Of toch wel? Hij begint te zeggen dat het niet alleen geestelijk van de kerk gezegd wordt! En hij blijft daar niet in steken:

“(…)dat Jeruzalem nog zal blijven in haar plaats te Jeruzalem; hetwelk het wederom bezitten van haar eigen land, en van die stad duidelijk schijnt aan te wijzen; niet, dat het dan niet meer voorbeeldisch zal zijn, maar als een gunstige erfenis aan Israël, wanneer het tot God, als een natie, bekeerd zal zijn.”

Dat is geen verkeerde taal! De kanttekenaren komen zover helemaal niet. Nu zouden we denken dat de geachte Hutcheson op gelijke wijze verder gaat. Hij past immers deze tekst toe op het volk Israël en de stad Jeruzalem! Dan ligt het ook volkomen voor de hand dat hetzelfde Israël als een "vurige haard" en een "vurige fakkel" zal zijn en de omliggende

volken rondom zal verteren. Maar helaas. Hij past deze tekst verder toe op de “kerk”. Degenen die de kerk verdrukken zullen volkomen vernietigd worden. Hoe Hutcheson dat bedoelt is niet duidelijk. Waarschijnlijk denkt hij aan de eeuwigheid als alle vijanden voor altijd verdaan zullen zijn. Het is evenwel volkomen duidelijk dat in het Vrederijk op aarde alle vijanden aan Christus zullen onderworpen worden. De islam en het pausdom zullen daarvóór al weggevaagd zijn. Het is denkbaar dat in de komende oorlog in het Midden Oosten de kracht van de islam gebroken zal worden. Het is in elk geval zeer nabij.

Geloof vertrouwt God!

Het geloof vertrouwt God, geloof in die God welke niet liegen kan. De belofte van de onveranderlijke God is dat zijn Israël tot een zegen zal worden voor de gehele wereld. De satan en al zijn vazallen -het Pauselijk Rome, het Mohammedanisme en alle goden der heidenen én het afvallig protestantisme- zullen vernietigd worden. Dat zijn grote en heerlijke beloften en zij zullen vervuld worden. En wij denken dat Israël daarin in een zeer voorname rol zal spelen.. *(wordt vervolgd)*

E r n i e t o p g e l e t

Joh. D’Outrein maakt een vergelijking van de tijd van de komst van Christus in het vlees en Zijn komst tot Zijn oude volk Israël en de Kerk in het laatste der dagen. Zo zegt hij over de tijd van de eerste komst van Christus op aarde in “Goddelijke Waarheden”:

Maar het was in de kerk van Israël zo verbasterd ten tijde van de komst van Christus, dat de *sleutel der kennis was weggenomen* uit het midden van het volk. Men verdraaide de wet met slinkse uitleggingen. Menselijke overleveringen stelde men gelijk, ja verhief ze boven het woord van God. De verkeerde hoop van Schriftgeleerden en Farizeeën oordeelden het van hun belang te zijn het volk in onwetendheid te laten en te houden, om zo veel te beter hun rol te spelen en over de onkundige schare met gezag te kunnen heersen. Dit was de reden, dat toen de Messias in de wereld kwam Hij niet gekend werd. Men verwachtte een geheel andere Messias dan Hij was afgebeeld in de profeten. *Men had niet gelet op de tekenen der tijden*, zodat men niet wist, dat de tijd van de komst van Christus voor de deur was...

◆ Het is in onze dagen niet anders. Het volk wordt misleid en láát zich misleiden. Toch is er ook een groot verschil. Toen de HEERE in het vlees kwam werd het niet opgemerkt door de grote massa. Maar de komst van Christus die nu aanstaande is, zal gepaard gaan met groot bazuingeklank. De hele wereld zal het weten! Het zal gepaard gaan met de meest

ontzagwekkende gebeurtenissen die de wereld ooit gekend heeft. De hele wereld zal bewogen worden; de hele wereld zal sidderen. En... men gelooft het niet.

De komst van Christus tot Zijn oude bondsvolk om hen het leven te geven staat nu voor de deur en men gelooft het niet.

Wereldse mensen beseffen soms nog beter in welke tijd wij leven dan de christenen. Enige tijd geleden was er een vergadering over de aanleg van een vijfde baan op de luchthaven Schiphol. Hans Zwarts, voorzitter vsn de Amsterdamse Kamer van Koophandel wees erop dat er al vlak na de Tweede Wereldoorlog sprake van was om deze baan te verwezenlijken. Voormalig Eurocommissaris Hans van den Broek die er ook aanwezig was, fluisterde tegen een tafelgenoot: *“En vlak voor de Derde.”* We denken dat dit gezegde een grote waarheid bevat. Maar zeg het niet tegen het zogeheten reformatorische volk van onze dagen. Ze haten zulke taal, want ze willen niet gestoord worden in hun zekerheden. Godzaligen als D’Outrein en tientallen anderen hebben gewaarschuwd voor de ontzettende dingen dit het Vrederijk vooraf zullen gaan. Maar men verwerpt en veracht het.

Een familieconflict

De eeuw die nog maar zo kort achter ons ligt zal wel als de meest turbulente de geschiedenis ingaan. Er vonden twee wereldoorlogen in plaats die miljoenen slachtoffers hebben geëist; het communisme kwam op en stortte na 70 jaar weer in; het was ook de eeuw waarin een duistere, ziekelijke geest mensen ertoe bracht het rassenprobleem op te lossen. Dat heeft aan meer dan zes miljoen Joden - waaronder anderhalf miljoen kinderen - het leven gekost. Daarnaast en niet los daarvan beleefden we de terugkeer van de Joden naar het land der vaders.

Weer een tehuis

Aan het eind van de eeuw daarvóór al trokken de eerste kolonisten naar het Beloofde Land. Samen met de mensen die er al woonden, begonnen ze het uitgeputte land tot nieuw leven te wekken. Dat ging vaak door heel wat diepten heen en ten koste van heel wat mensenlevens. Aanvankelijk zag het er dan ook hopeloos uit, maar de Joden hielden vol en het resultaat was de stichting van de staat Israël op 15 mei 1948. Achter dit alles zien we de hand van de grote Architect, Die het wereldbestuur in handen heeft en Die - op Zijn tijd - de volken gebruikt om het door Hem gemaakte bestek uit te voeren. Na bijna 2000 jaar van omzwervingen kregen de Joodse ballingen weer een tehuis. Met de komst van de Joden in Sion wonnen de Arabische staten aan betekenis.

Al decennia lang bedreigd

Op het moment dat Ben Goerion de staat Israël afkondigde, vielen vijf Arabische landen de nieuwe staat binnen. En vanaf dat moment heeft Israël eigenlijk geen rustig ogenblik meer gekend. Het land is nooit buiten gevaar. Oorlog en oorlogsdreiging zijn aan de orde van de dag. Het wordt belaagd door de volken van rondom. De vijand woont zelfs binnen de poort. De hele controverse tussen Israël en de Arabieren voert ons ten diepste terug op een familieconflict. Zoals twee kinderen in een gezin om een stuk speelgoed vechten, zo betwisten Arabieren en Joden elkaar de erfenis: het land Israël.

Abram op reis

De man waarmee het Arabisch-Israëliisch conflict zo'n 4000 jaar geleden begon, was Abram (later Abraham). Abram, die in Mesopotamië (het huidige Irak) woonde, kreeg de opdracht om naar het land te gaan dat God hem zou wijzen. En hij ging. God beloofde daarbij hem tot een groot volk te maken;

hem het land te geven en hem en **in hem** alle geslachten van het aardrijk te zegenen. Een machtige belofte! (Genesis 12:1-3). Een zegen die God vele malen, vaak onder ede, bevestigd heeft. Na een ontzaglijke reis krijgt hij niet de vruchtbare vlakte van Jizreël voor zijn kudde toegewezen, maar Sichem. "Is dit nu het beloofde land?" moet hij gedacht hebben. Hij heeft zijn vrouw Saraï (later Sara) en zijn neef Lot bij zich. Die laatste had hij beter thuis kunnen laten. Hij had immers het bevel gekregen zijn familie achter te laten. "Aan Uw zaad zal Ik dit land geven", had God gezegd. Aan Uw zaad..... Abram is dan 75 jaar oud, Sara 65, kinderen hebben ze niet. Ondertussen zwerft Abram wat rond. Hij komt in Bethel, later in de Negev, in Berseba, zelfs in Egypte. Jarenlang volgen we hem als pelgrim door onbekende en gevaarlijke streken, door vijandig en onherbergzaam gebied.

Dezelfde vader

We komen onder de indruk van Abrams vertrouwen op God. Toch is deze grote patriarch ook méns. Het onoplosbare conflict in het Midden-Oosten, zoals we dat nu beleven, is het gevolg van Abrams ongelooft. Zowel de Joden als de Arabieren eisen hem als stamvader op. En dat is terecht. God had aan Saraï, Abrams vrouw, een zoon beloofd en die belofte meerdere malen ook aan Abram herhaald. Saraï zag uit naar het kind, maar het kwam maar niet. Ze verloor haar geduld. Er moest iets ondernomen worden. "Neem Hagar, mijn dienstmaagd maar", zei Saraï en Abram deed dat. Ismaël werd geboren. Onmiddellijk ontstonden de problemen. Saraï werd door Hagar geminacht. Was zij het niet die aan Abram zijn eerstgeboren zoon geschonken had? En Abraham zag in Ismaël de beloofde zoon. Maar God corrigeert hem. "Nee Abraham, het gaat niet om Hagar en Ismaël, maar Sara, uw vrouw, zal u een zoon baren en gij zult hem Izak noemen. Met hem en met zijn zaad na hem zal Ik een eeuwig verbond oprichten". Daarbij vergat God Ismaël niet. "Ik heb ook Ismaël gezegend, en zal hem gans zeer vermenigvuldigen: twaalf vorsten zal hij gewinnen en Ik zal hem tot een groot volk stellen". Alle nakomelingen van Ismaël die genoemd worden (Genesis 25:12v.), werden bittere vijanden van Israël en ze zijn dat tot op vandaag gebleven. Na de dood van Sara is Abraham ook nog met Ketura getrouwd. Ook hún zes nakomelingen spelen in het conflict met Israël een uitermate bedenkelijke rol (Psalm 83). Maar het zijn allen volken, die Abraham hun vader noemen. Ze behoren met Israël tot dezelfde familie.

Een feest verstoord

Als Sara 90 is wordt het beloofde kind geboren. Nog maar nauwelijks is de blijde lach om de geboorte van Izak van het gezicht van Abraham verdwenen of de eerste schaduw valt al. De al aardig uit de kluiten geschoten Ismaël stoort

het zo geheten speningsfeest van Izak. Ongetwijfeld zal Abraham hem verteld hebben dat niet hij, maar Izak het kind van de belofte was; dat de draad van Gods heilsplan over Izak zou lopen. En dat zal bij Ismaël kwaad bloed gezet hebben. Hij is immers de oudste! En tijdens het feest geeft hij aan zijn wrevel lucht. Een cynische spotlach bederft de feestvreugde.

Het conflict en de gevolgen

Hier zien we de wortel van het conflict tussen Jood en Arabier. Hier openbaart zich de strikt vleselijke en heilshistorische lijn. Sara kan de spotlach van Ismaël niet verdragen. Ze kan Ismaël, die in de gunst van zijn vader staat, niet meer uitstaan, ook al is ze van alle ellende zelf de oorzaak! De maat is vol. En zo zien we Sara voor Abraham staan: "Gooi ze eruit, alle twee, Ismaël zal met Izak niet erven!" Dat gaf verwijdering tussen Abraham en Sara. Moet hij de jongen weggagen, het is toch zijn vlees en bloed? Maar God hakt de knoop door. "Hoor naar Sara's stem", zegt Hij "want in Izak zal uw zaad genoemd worden" (Genesis 21:12). Zo doet God zelf uitspraak in het geding tussen Izak en Ismaël. Daarmee liet God Ismaël niet los. Hij zou hem tot een groot volk maken. Abraham stuurt hem weg, hoe zwaar het hem ook valt. En zo zien we ze gaan, Hagar en Ismaël, de Negev-woestijn in, naar het zuiden. God heeft ze beiden gevolgd. Hij heeft ze niet afgeschreven. God was mét de jongen, hij werd groot, hij woonde in de woestijn en hij werd boogschutter. En zijn moeder koos voor hem een vrouw uit Egypte. Ismaël spotte met Izak. Hij ergerde zich aan Gods verkiezing.

Hoe actueel is de geschiedenis. Gods verkiezing van Israël is een doorn in het oog van de Palestijnen. Moeten we hier niet de diepste wortels van het antisemitisme zoeken? Ergernis over Gods souvereiniteit? Waarom Izak wél en Ismaël niet? Waarom Israël wél en de Arabieren niet? Als Ismaël Izaks verkiezing had erkend dan had hij die diepe weg niet hoeven te gaan. Dan had hij in vrede met Izak in Sara's tent kunnen leven en in de zegeningen van Izak delen. En zo is het nog. Israël zou niets liever doen dan de zwaarden in ploegscharen omsmeden. De Hamas en Jihad, gedreven door haatgevoelens, zijn bereid een hoge prijs te betalen om hun demonisch doel 'de vernietiging van Israël' te bereiken. Ze verzetten zich tegen elk vredesproces. Ze beschouwen het conflict als een religieus conflict, dat geen enkel compromis toelaat. Het doet er voor hen niet toe hoeveel leed zij berokkenen, hoeveel vrouwen weduwe en hoeveel kinderen wees worden, ook niet dat het volk wegwijnt vanwege de enorme economische problemen, die ontstaan doordat Israël zich genoodzaakt ziet gebieden af te sluiten. Men zou een normaal leven kunnen leiden; er zou rust voor de kinderen kunnen komen; men zou zijn godsdienstige en culturele gewoonten kunnen uitvoeren. Kortom: de Arabieren zouden het veel beter krijgen dan ze het ooit gehad hebben als ze tot normale betrekkingen met Israël zouden kunnen komen.

Toch vrede

Izak is de stamvader van Israël, Ismaël die van de Arabische volken. Vrede in het Midden-Oosten zal alleen mogelijk zijn als de Arabische volken het eerstgeboorterecht van Israël erkennen. Zolang ze dat niet doen, blijven ze een volk van boogschutters in de woestijn. De Arabieren, die Abraham hun vader noemen, behoren tot de familie van Israël. Het familieconflict in het Midden-Oosten zal niet door de Verenigde Naties, door Amerika of door Europa worden opgelost. Alleen de ware Vredevorst kan vrede schenken. Alleen Hij kan verzoening tussen de volken tot stand brengen. En dat zal Hij ook doen, op Zijn tijd. Als Israël zal zien, wie het doorstoken heeft, als Israël Zijn Heere en Heiland als de Messias erkennen zal, dan zal dat niet verborgen blijven. Dan zullen we ook de Arabieren zien bij de tien mannen, die de slip van een Joodse man zullen grijpen en zeggen: "Wij zullen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is" (Zacharia 8:23)

Middelharnis

J. van Hoorn

~~~~~

ERNSTIGE WOORDEN VAN THOMAS BOSTON

Een vloed van gruwelen is een voorloper van een vloed van oordelen over land en volk.

Hoe langer algemene oordelen worden uitgesteld, hoe zwaarder ze zullen zijn wanneer zij komen.

Wanneer vele zonden uitbreken en aan het licht komen, zoals in onze tijd, zo mogen wij er zeker van zijn, dat vele misdaden plaats hebben, die niet door de zon beschenen zijn.

Gij die nu, in deze zondige tijden, uw plaats inneemt onder hen die zuchten, zult behoren bij de getekenden, in de tijden van oordelen en gerichten..

Zoek tot het uiterste van uw kracht, een ieder op zijn plaats, de vloed van goddeloosheid te bedwingen.

Het is beter te zuchten en te kermen met het overblijfsel, dan blijde te zijn en te juichen met de menigte, in de tijd van afval onder een afkerig geslacht.

Dagen waarin de ongerechtigheid vermeerdert, zijn een aankondiging van dagen van zware gerichten en oordelen.

Zij die geen verplichting voelen om op te komen voor de naam en zaak des Heeren en voor Zijn dienst in de wereld, kunnen niet behoren tot Sions treurenden.

(UIT: Preken over Ezechiël 9:4)

HET ANTISEMITISME STEEKT ALMEER DE KOP OP

~~~~~

In de **roomse** “De Volkskrant” van 23 september heeft een grote advertentie gestaan, gericht tegen het volk en de staat Israël. Wel 180 prominente(!) Nederlanders deden daarin een oproep om Israël zo nodig onder economische druk te zetten als het blijft weigeren de “bezette gebieden” aan de Palestijnse autoriteit over te dragen. Deze petitie is o.m. ondertekend door oud-premier Van Agt, bisschop Muskens en de vrouw van de directeur van de Europese Bank, Gretta Duisenberg. Er moet volgens deze haters van de God van Israël een “levensvatbare Palestijnse staat” komen en men moet alle ter beschikking staande middelen daartoe aanwenden. Het lijkt geen twijfel dat als deze atheïsten hun zin zouden krijgen, Israël met de wapens zal worden gedwongen hun door God geschonken land over te dragen aan de volgelingen van de valse profeet en dan zullen ook onze militairen daartoe worden ingezet. De vrouw van Duisenberg kwam in het afgelopen voorjaar ook al in het nieuws, toen ze langdurig een Palestijnse vlag van haar woning in Amsterdam liet wapperen. Na protesten uit het buitenland, waar geoordeeld werd dat het de vrouw van de Europese bankpresident niet paste om zo partij te kiezen, verwijderde ze die vlag. Mogelijk gebruikt ze die nu als bedsprei? “Mijn echtgenoot steunt mij in wat ik doe”, zei deze moderne Isebel. Wat zullen deze ‘prominente’ figuren verschrikken als straks de HEERE voor de ogen van de gehele wereld zal laten zien dat Hij aan de kant van Israël staat en deze goddelozen zal verwijzen naar de buitenste duisternis.

Onze regering staat het gewoon toe dat in protestbijeenkomsten van de moslims wordt gebruld: “ Hamas, Hamas, alle Joden aan het gas” en zoveel meer. Wat zou er gebeuren als vrienden van Israël eens vijandige leuzen gericht aan de moslims over straat zouden schreeuwen? Een direct ingrijpen van het politieapparaat...

Ook weer in Duitsland. Het antisemitisme in Duitsland groeit. Dat constateren onderzoekers van de universiteit van Leipzig en de Vrije Universiteit van Berlijn op grond van een enquête. Meer dan een kwart van de respondenten (29%) in het onderzoek zegt te denken dat de Joodse invloed te groot is. Niet minder dan 17% denkt dat Hitler als een groot staatsman zou zijn gezien als de holocaust niet had plaatsgevonden. De bevindingen van dit onderzoek komen een dag na een brandaanslag op een museum ter nagedachtenis van Joodse slachtoffers van de nazi's in Brandenburg. De hoofdtentoonstelling ging in vlammen op. De daders, die nog voortvluchtig zijn, kalkten nazi-symbolen op een gedenkteken bij het museum.

In Antwerpen worden in de Joodse wijken stevige betonblokken geplaatst om te voorkomen dat terroristen een bomauto parkeren voor Joodse scholen of instellingen. Het antisemitisme steekt ook in België almeer haar wraakzuchtge kop op.

De Arabische wereld. Het behoeft niet te verwonderen dat daar de haat tegen Israël tot het kookpunt is gestegen. Nemen we alleen Egypte waar de jodenhaat enorm is. Elke avond zendt de televisie een aflevering uit van een serie die druift van de haat tegen de Joden. Delen van deze film zijn gebaseerd op de “Protocollen van de wijzen van Sion”, een

historische vervalsing die steeds weer opduikt in antisemitische propaganda. Dat verhaal dient als rechtvaardiging voor de verschrikkelijke jodenvervolgingen in Rusland en later ook in Nazi-Duitsland. Adolf Hitler is de grote held die dan toch maar voorgoed een eind wilde maken aan het “Jodenvraagstuk”. De media in Egypte staan bol van de haat tegen de staat Israël. Ondanks het vredesverdrag dat er is tussen Israël en Egypte! Het is ook bekend dat Egypte bezig is haar militaire macht meer en meer te versterken om het gehate Israël zo mogelijk straks de genadeklap te geven.

Een land als Syrië doet niet anders dan de Joden als de grootste misdadigers afschilderen; de hele samenleving is er vergiftigd met Jodenhaat. Het is een duidelijke zaak dat de hele Arabische wereld het ogenblik afwacht om alle Joden af te maken en de gedachtenis daarvan voorgoed uit te roeien. We weten dat dit niet zal gebeuren, maar we vrezen wel dat het er dicht bij zal komen.

De vraag mag ook wel eens gesteld worden of wij deze landen als christenen niet moeten boycotten. Kunnen ware christenen -en een ware christen is tevens een vriend van Israël- de moslimlanden die Israël willen vernietigen wel steunen? Mogen wij zulke landen steunen met onze deviezen? Dat behoeft toch eigenlijk geen vraag te zijn! Wij laten de boontjes uit Egypte in de schappen van de supermarkt liggen! Laten we toch -als we daartoe in staat zijn- Israël in ons vakantieplan opnemen en haar vijanden -met name de moslimlanden- links laten liggen. En zoveel mogelijk ook Israël steunen in hetgeen hier uit dit land te koop is. Het land heeft het meer dan ooit nodig.

Zojuist ontvangen we het nieuwe nummer van “Christenen voor Israël” . Het volgende geven we graag aan u door:

KOOP NU ISRAËLISCHE PRODUCTEN

Koop zoveel mogelijk Israëlische producten als u boodschappen doet. Albert Heijn heeft geregeld fruitsoorten uit Israël en verkoopt ook de vleesvervanger Tivall. De HEMA heeft wijn uit Israël en met Pesach ook kosjere matzes. Kom ook eens langs in de winkel van het Israel Producten Centrum, Patroonstraat 1, Nijkerk, of ga langs bij een IPC-consulente bij u in de buurt.

U hoeft er trouwens de deur niet voor uit. Bezoek eens de volgende sites:

www.ipc-nijkerk.nl - www.jewishiniverse.net/israel/ - real_estate/realestate.htm
www.judaicawebstore.com - www.davka.com - www.tal-shahar.com
www.israelmilitary.com - www.shopinisrael.com - www.jerusalemgifts.com

---

DE TOREN EN ZIJN KOSTEN

- 1 -

~~~~~

Er wordt nog weleens beweerd dat de Engelse Baptisten predikant **C.H. Spurgeon** oppervlakkig was, dat hij heel gemakkelijk was in het voor “bekeerd houden” van zijn hoorders. Er zijn diverse kerkgenootschappen in ons land waar Spurgeon betiteld wordt als een arminiaan en van wie men nooit of te nimmer preken en boeken zal aanbevelen, laat staan dat men in de leesdiensten gebruik zal maken van hetgeen Spurgeon nagelaten heeft. Daar is men veel te rechtzinnig voor! Er zei eens een predikant “Spurgeon heeft voor iedereen wat, behalve voor Gods volk.” Nee, bij de “zware” godsdienst van ons land moet je doorgaans met Spurgeon niet aankomen, tenzij je er tegen kan om door hen geacht te worden als zeer “licht”. Nu, daar kunnen wij wel tegen en dienaangaande hebben we toch nog heel wat geestverwanten. We mochten de HEERE wel smeken om een Spurgeon!

Spurgeon was enorm “zwaar”. We gebruiken deze term maar – ze wordt het best begrepen. Maar dan merken we tevens op dat wat zich als ‘zwaar’ presenteert in onze dagen veelal onvoorstelbaar ... **licht** is! De lijdelijke mens die o zo rechtzinnig zegt: “God moet het doen en wij zijn onmachtig” en daarbij ‘gewoon’ verder kan leven alsof er geen dood, oordeel en eeuwigheid aanstaande is; deze mens en elke prediker die in deze geest preekt en de mensen in een dodelijke lijdelijkheid stijft, is verschrikkelijk licht en oppervlakkig, al kreunt, steunt en zucht hij van zwaarheid. Het is echt geen oppervlakkige prediking als de mens steeds maar weer op zijn verantwoordelijkheid en onwilligheid gewezen wordt en steeds voorgehouden dat, als hij de Heere Jezus niet liefheeft, hij een vervloeking is en dat een mens -welke onder het Evangelie leeft en Christus aangeboden krijgt- bij een verwerping van een de om niet aangeboden Zaligmaker, geheel door eigen schuld verloren gaat. Dezulken mochten het volgende woord van MacCheyne wel in hun oren laten deunen: “Er is geen onderwerp dat door onbekeerden minder begrepen wordt, dan de onvoorwaardelijke aanbieding van Christus. Zo weinig denkbeeld hebben wij van nature van een geheel vrije genade, dat wij niet kunnen geloven, dat God Zijn Zoon als onze Zaligmaker kan aanbieden, zolang wij nog boos en doemwaardig zijn voor Hem. O, het is bedroevend als men bedenkt hoe de mensen zich verzetten tegen hun eigen geluk en Gods Woord niet willen geloven.”

Het volgende van Samuël Rutherford, in een preek over Lukas 15:14-19, kan dienen als bewijs dat Spurgeon geheel in diens spoor was:

“Het is geen kleine zaak van een bastaard der hel tot een kind des hemels gemaakt te zijn, van iemand, die geen aanspraak op Christus heeft, gemaakt te zijn tot iemand, die een genadig recht op Hem heeft. En als het niet zo is, is het onze eigen schuld, want onze Heere sluit niemand van Hem uit, die binnen de zichtbare kerk is. Zijn aanbod van genade en verzoening is zo wijd en utigestrekt, dat zij in een jammerlijke en ellendige toestand zijn, die in een land, of streek, of gemeente, of stad wonen, waar Christus in het Evangelie schijnt, en toch geen profijt van Hem hebben.”

Spurgeon was een echte calvinist!

Het is waar dat Spurgeon nogal eens door met name de Evangelische richting aangevoerd wordt als een prediker die zo goed in hun remonstrantse systeem past. Dat is echter geheel ten onrechte. O zeker, men kan best uitspraken van Spurgeon isoleren om dan daarmee de schijn te wekken dat hij een vermogen in de mens legt wat deze niet heeft. Als men dan ook hem wil aandragen als een voorstander van de “vrije wil”, doet men deze gezalfde prediker het grootste onrecht aan. Spurgeon was ook geen hyper-calvinist, maar hij was calvinist in de goede zin van het woord. Deze prediker, die zoveel zegen op zijn arbeid heeft gehad, stelde de mens volkomen verantwoordelijk voor zijn eeuwige bestemming. Spurgeon heeft het goed begrepen dat de Heere op de oordeelsdag niet zal discussiëren, maar... vonnissen.. *“Doch deze mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat Ik over hen Koning zou zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor Mij dood”, Lukas 19:27.*

Maar niemand mag nu zeggen dat Spurgeon meende dat de mens zelf voor Jezus kan kiezen, zoals vele dwepers met Spurgeon stellen en geloven. Dezulken menen wel dat de mens “voor Jezus kan kiezen”, al is het voor het TV-toestel! Op “Evangelische” Bijbelscholen vooral is zo’n godsdienst in zwang. Spurgeon heeft heel goed geweten dat er niets in de mens is dat naar God vraagt in waarheid en dat, als de HEERE met Zijn almachtige arm de mens niet trekt... deze mens nóóit naar Hém zal vragen. De Bijbelse leer, enerzijds dat de mens volkomen verantwoordelijk is en door eigen schuld verloren gaat en anderzijds, dat het enkel Gods souverain welbehagen is als een mens naar Hem gaat vragen en zalig wordt, is gehaat in de kringen van de vrije-wil-drijvers. Vandaar dat men deze Bijbelse leer, zoals ontvouwt door Johannes Calvijn, verafschuwt.

Kosten berekenen

Ds. Spurgeon heeft er bij zijn hoorders altijd op aangedrongen zich te bekeren, maar heeft ze ook steeds voorgehouden dat dit consequenties met zich meebrengt en dat dit voor een mens in eigen kracht volkomen onmogelijk is. Hij heeft de “enge poort” en de “nauwe weg” niet verdoezeld en er heel nadrukkelijk op gewezen dat het leven van de ware christen een zwaar leven is. Hij heeft er altijd op gewezen dat een mens **de kosten moet berekenen** om er voor bewaard te worden niet vol te kunnen houden! Als de meeste mensen die “voor Jezus hebben gekozen” de kosten zouden berekenen en te overzien, ze zouden zich vol afschrik van die weg afwezen. De weg door de Heere verordend, de kruisweg, wenst een mens niet, tenzij hij er door de HEERE voor ingewonnen wordt. Welnu: dát hield Spurgeon zijn luisteraars voor! Maar deze en geen zal mogelijk zeggen, dat er toch genoeg mensen voor Jezus hebben gekozen en daarin en daarmee blij zijn en er ook rust in hebben. Dat is zeker waar en het is erg genoeg, want zij vergissen zich zeer en alleen waarachtige bekering kan hun eeuwige ondergang voorkomen. We moeten er maar op letten dat deze christenen niet de weg van het kruis gaan, dat ze vijanden zijn van het nauwe en tere leven der godzaligheid. En als deze mensen gaan merken dat ze op “verkeerd spoor” zijn, dat het leven in de vreze des HEEREN heel wat anders is dan zij meenden en dat aan dit leven zware consequenties verbonden zijn, dan is het met al hun godsdienst gedaan òf het drijft hen uit tot de HEERE in de weg van de ware bekering. Ze kunnen blij zijn wat ze willen en ze kunnen over Jezus zingen dat het een lieve lust is – het heeft geen eeuwigheidswaarde. U moet maar eens nagaan of ze het “treuren in Sion” kennen. De uitdrukking alleen al is voor hen een verschrikking en een vreemde taal. Spurgeon heeft

het in een preek over Jesaja 61:1-3 over deze “treurigen”, over hen die neergedrukt van gemoed zijn. Hij zegt dan o.a.:

“De meeste mensen noemen dat “Godsdienstige zwaarmoedigheid”, maar wij geven er de oude Schriftuurlijke naam “Treuren in Sion” aan... Voor gebroken harten stierf de Zaligmaker, wiens eigen hart gebroken werd, en voor hen leeft en bidt Hij...Hoe zieker gij zijt, des te zekerder moogt gij zijn, dat de Heiland kwam om te genezen. Hoe armer gij zijt, des te zekerder moogt gij zijn, dat de Heiland kwam om u rijk te maken, hoe treuriger en bedroefder gij zijt, des te zekerder moogt gij zijn, dat Christus kwam om u te troosten... Zijt gij gebroken van hart om uw zonden, omdat gij dikwijls, dwaselijk en vreselijk hebt gezondigd? Zijt gij gebroken van hart, omdat uw hart niet wil breken zoals gij dat zoudt wensen; gebroken van hart, omdat gij geen berouw hebt, gelijk gij het zoudt begeren, en verontrust omdat gij nog te gerust zijt? Zijt gij gebroken van hart, omdat gij niet zulk een gezicht op uw zonden hebt als wel betaamt, en zulk een hartelijk leedwezen, als gij bij anderen opmerkt? Zijt gij gebroken van hart, omdat gij wanhoopt aan uw eigen zaligheid; gebroken van hart omdat gij de wet niet kunt houden...

En zo gaat Spurgeon langdurig door, tekent hij de mensen die het waarlijk om Christus te doen is en maar niet van en uit zichzelf kunnen kiezen en tóch beseffen dat de HEERE van ze eist dat ze zich bekeren. Hij geeft ook in die preek onderwijs om daartoe te komen. Maar dat is geheel andere taal dan we horen in de kringen van hen die zeggen dat de mens het zelf kan. “Opwekkingssamenkomsten” vanuit deze richting laten de mensen massaal voor Jezus kiezen en dan menen ze -met hun nog onvernieuwde hart- op weg naar de Hemel te zijn.

Spurgeon houdt zijn hoorders steeds weer voor dat “kiezen voor Jezus” heel wat anders inhoudt! Het houdt in: het vlees dagelijks kruisigen – ogen uitrukken – door een ieder gehaat worden om Christus’ wil – ten bloedens toe strijden tegen de zonde – ervaren dat eigen huisgenoten vijanden worden – alleen komen te staan – smaadheid dragen – een leven gaan van boete doen, enzovoort. En daarom is zijn gedurige vraag:

Heeft u de kosten wel overzien en berekend ?

Omdat het zo belangrijk is dat een mens een juiste keuze doet en zich niet voor eeuwig vergist of niet teleurgesteld tot de “wenteling in het slijk” terugkeert, heeft hij onder andere een preek gehouden over Lukas 14:28-30:

“Want wie van u, willende een toren bouwen, zit niet eerst neder en overrekent de kosten, of hij ook heeft hetgeen tot volmaking nodig is? Opdat niet misschien, als hij het fundament gelegd heeft, en niet kan voleindigen, allen, die het zien, hem beginnen te bespotten, zeggende: Deze mens heeft begonnen te bouwen, en heeft niet kunnen voleindigen.”

Uit deze preek citeren we de volgende gedeelten:

➔ En herinnert u, mijne vrienden -en hierop leg ik grote nadruk- wij hebben een godsdienst nodig, die de onderzoekende blik van de grote Rechter ten laatste dage zal kunnen doorstaan. Nu zijn er dingen in de wereld, die wel voor een wijle stand houden,

maar als men ze van nabij beschouwt, en inzonderheid als men ze door een microscoop beziet, dan zal men er vele gebreken in ontdekken. En er is geen microscopisch onderzoek, dat ook maar voor een ogenblik vergeleken kan worden bij de blik van Jehovah, die ons door en door zal zien.(...)O, welk een verandering zal er zijn van fraaie belijdenissen, ten dage wanneer Zijn vlammend oog erop zal staren. Nooit kan het gras onder de verschroeiende adem van de Sirocco ook maar half zo snel verdorren, als de fraaie vlakten van een voorgewend christendom op de laatste, schrikkelijke dag verdorren zal onder de blik van Gods oog. Hij zal zien op hetgeen de mensen "christendom" noemen, en het zal bijna, zo niet gans en al verdwijnen, want "de Zoon des mensen, als hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?" Zal het dan niet ten duidelijkste blijken, dat "velen geroepen, maar weinigen uitverkoren zijn"? "Srijdt om in te gaan door de enge poort", wordt ons nog allen door Christus toegeroepen, "want velen zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen." Indien onze godsdienst op de weegschaal gewogen moest worden, en misschien te licht zal worden bevonden, dan betaamt het ons wel toe te zien en te weten dat hij oprecht moet zijn en kostbaar, zal hij deze vuurproef kunnen doorstaan.

Maar waarin bestaan dan de kosten? Wat zal het bouwen van deze toren, of het uittrekken tot die strijd kosten? Het antwoord wordt niet door mij, maar door onze Zaligmaker gegeven. Ik zou zulk een toetssteen niet durven uitdenken, als die welke Hij verordineerd heeft. Ik moet slechts de echo zijn van deze stem en niet meer. Wat zegt Hij? Wel ten eerste, dat, zo gij de Zijne wilt wezen en Zijn zaligheid deelachtig wilt worden, dan moet gij Hem meer dan ieder persoon in deze wereld liefhebben. Is dat niet de betekenis van die uitdrukking: *Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder, die kan mijn discipel niet zijn?*

Dierbare namen! "Vader en Moeder"! Leeft er enig mens met een ziel zó dood, dat hij een dezer woorden zonder gemoedsbeweging kan uitspreken, inzonderheid het laatste - "moeder"? Mannen, broeders, dat is ons een dierbare, tedere naam; hij roert een snaar aan, die trilt in het diepst van ons wezen; maar oneindig machtiger is de naam van de Zaligmaker, de naam van Jezus. De Heere eist ook voorrang boven de geliefste "vrouw". Hier roert Hij nog een andere snaar van het hart aan. Dierbaar is ons het woord "huisvrouw", echtgenote, deelgenote van ons bestaan, troost in onze smart, lust onzer ogen - "vrouw". En toch, echtgenote, gij moet niet de eerste plaats hebben, gij moet nederzitten aan Jezus' voeten, want anders zijt gij een afgod, en Jezus zal uw mededinging niet dulden. En "kinderen", de lieve kleinen, die zich nestelen aan onze boezem, ons op de knieën klimmen en met tonen van muziek de vader en moedernaam uitspreken, zij moeten onze eerste liefde niet hebben; zij moeten niet tussen ons en de Heiland komen; om hunnentwil, om hun genoegen te geven of hun werelds voordeel te bevorderen, moeten wij de Heere geen smart aandoen. Menig kind is meester van zijn vader; menige dochter is de meesteres geweest van haar moeder; doch indien dit ten kwade is, dan moet dit terstond ophouden. Indien zij ons verzoeken tot kwaad, dan moeten zij behandeld worden alsof wij hen om Christus' wil haten. Zo gij Christus' discipelen zijt, dan moet uw Heere voor u de eerste zijn en dan zullen vader en moeder, vrouw en kinderen, broeders en zusters op hun eigen plaats blijven.

Ik vrees dat vele belijders hiertoe niet bereid zijn. Zij zouden christenen willen wezen, indien hun gezin, hun familiebetrekkingen dit goedkeurden, maar zij moeten eerst hun

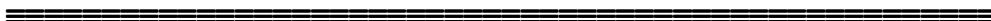
broeder, hun vader, hun vrouw raadplegen. Zij zouden wereldse genoegens wel willen tegengaan, als anderen het ook deden; maar zij kunnen het niet dragen zonderling te schijnen, of de gevoelens en inzichten van hun bloedverwanten te bestrijden. *“Mijn vader wenst het niet”,* zeggen zij en ik durf hem niet te zeggen, dat het verkeerd of slecht is. *“Mijn moeder zegt, dat wij niet al te stijf moeten zijn, en ofschoon mijn geweten mij zegt, dat het verkeerd is, zal ik het toch doen.”* Of anders zegt men: *“Mijn dochters groeien op, en zij moeten wat amusement hebben, en mijn jongens moeten de vrijheid hebben zich te vermaken, en daarom moet ik de zonde maar oogluikend toelaten.”* O mijne broeders, dit moet indien gij Christus’ discipelen zijt, niet alzo wezen. Gij moet hen allen ter zijde stellen, ook de dierbaarste moet gij laten gaan, veeleer dan Jezus te verlaten. Zegt Hij niet in de Psalmen: *“Hoor, o dochter! en zie, zo zal de Koning lust hebben aan uw schoonheid: dewijl Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder”?*

Geloof het vrij, gij zult uw liefde tot uw bloedverwanten het best bewijzen, door beslist te zijn voor hetgeen recht en goed is, daar gij aldus veel waarschijnlijker hun ziel zult kunnen winnen. Hebt hen veel te lief, om hun toe te geven in het kwaad. Bemin hen zó oprecht, dat gij datgene in hen haat dat hun zou schaden en in het verderf storten. Gij moet bereid zijn lijden te verduren van hen, die met de dierbaarste banden aan u zijn verbonden, want wat er ook gebeure, geen zonde mag worden geduld. Op het punt van zonde kunnen wij niet toegeven; ons besluit is onwrikbaar, hetzij er haat of liefde door ontsta, wij moeten Christus volgen.

Tot zover ditmaal de ernstige en strenge predikant H.C. Spurgeon. Men moet maar ophouden deze Godsgezant speciaal te claimen voor de “Evangelische richting”. We denken dat de meesten aldaar -als zij werkelijk Spurgeon kenden- zijn prediking zouden verafschuwen. Maar laten ook de zogeheten “zwaren” in de Refohoeek met hun gezegde: “Spurgeon heeft voor ieder wat, behalve voor Gods volk”, van schaamte de hand op de mond leggen en zijn zo ernstige en indringende waarschuwendende stem gaan horen. Ach, moeten wij allemaal niet van schaamte en schande wegzinken, als we er op letten wat ook wij allemaal getolereerd hebben en hoe we veelal zwijgen als we het kwaad om ons heen zien en horen? Wat zijn we allen ver, vér van huis, als het over de praktijk der godzaligheid gaat. Om daarin te worden onderwezen kunnen we bij dominee Spurgeon terecht! Zo ook in de heilsleer en wat de “Toekomstleer” betreft kunnen we ook uitnemend bij hem ter schole al gaat hij in sommige facetten daarvan wel heel ver. Maar alles is dienaangaande beter dan de ongeloofstheorie van de theologen van onze dagen...

(slot in het volgende nummer)

Diepe wijsheid zijn Uw paden,
Wijsheid zonder eind of paal,
Zijn, o hoge God! Uw daden,
Zijn Uw wegen altemaal.
Zijn ze zuurheid, zijn ze zoetheid,
Wij aanbidden, zwijgen stil;
Want de wezenlijke Goedheid
Maakt het goed met dat Zij 't wil.

Wie zou dan Uw doen bedillen?
Kwaad, zegt somtijds ons gevoel
Op Uw Godd'lijk doen en willen;
Maar die wijsheid mist haar doel.
Konden w'ooit de reden raden,
Waarom dus de hemel koos,
Ach, hoe zouden wij ons schamen,
Onze zin bleek zinneloos.

(Jodocus van Lodenstein)

Een bewogen christen

Een ernstig en bewogen christen zal zich ongetwijfeld afvragen hoe het toch komt dat de hem of haar omringende christenen vrijwel geen belangstelling hebben voor het komende Vrederijk van de Heere Jezus Christus, laat staan dat ze er naar uitzien en de Heere gedurig smeken dit gezegende rijk te doen aanbreken.

Voor hen, die naar dat Koninkrijk in het geloof uitzien, en er zo intens naar kunnen verlangen dat de Heere grootgemaakt en geprezen zal worden op de gehele aarde, is het veelal een gedurige smart dat deze christenheid in grote meerderheid van dat Koninkrijk niet wil horen, ja, dat het zelfs dikwijls min of meer afkerig is ten opzichte van de toekomstige heerschappij van de meerdere Salomo.

Wat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning. We weten best wel als we stellen, dat óns christendom 'oud en verouderd' is en dat het nabij de verdwijning gekomen is, dat dit irritatie, ja ook wel vijandschap verwekt bij hen die menen dat het in onze kerken -en vooral in 'eigen' kerk- nog wel wat meevalt. Het lijkt er wel eens op alsof dit christendom de gedachte koestert, dat de Heere bij Zijn wederkomst deze christenheid hartelijk zal verwelkomen in de eeuwige bruiloftszalen. Zo optimistisch durven wij echter niet te zijn.

Een ernstig en bewogen christen zal zich almeer een eenling weten temidden van een christendom dat wel loopt voor “eigen huis”, maar geen oog en hart heeft voor het diep verval van ‘s Heeren gemeente en geen medelijden heeft met het gruis van Sion. En zoals de oprechte Joden vanouds er zo verlangend naar uitzagen dat de stad Jeruzalem weer opgebouwd zou worden en er grote droefheid over hadden, dat deze stad tot een steenhoop gemaakt was (zie Ps. 102 met kanttekening nr. 29), zo hebben ook waarlijk ernstige christenen weedom over de “verbreking Jozefs” en ze zien met grote blijdschap uit naar de tijd dat de Heere Sion zal opgebouwd hebben en in Zijn heerlijkheid zal verschenen zijn. Naar die tijd, waarvan we lezen in Jesaja 14:7: *“De ganse aarde rust, zij is stil; zij maken groot geschal met gejuich.”*

Het is voor hen die er zo hartelijk naar verlangen, dat de Heere op deze aarde aan Zijn eer zal komen een zeer bittere zaak dat de godsdienstige massa niet de minste belangstelling heeft voor de komende luister en de overstelpende heerlijkheid van het grote werk Gods, dat straks gezien zal worden als de Heere, met de verlossing van de Joden, het “leven uit de doden” geeft, waardoor de gehele wereld God zal prijzen en verheerlijken.

En zo kan een ernstig en bewogen christen ook wel eens verlangen naar de gerichten -zij het dan ook dat dit altijd een verheugen met beving zal zijn- waarmee het kwaad overal zal worden opgeruimd en de weg vrijgemaakt wordt voor het Evangelie wereldwijd. Een christen of christin die op zijn of haar plaats is heeft er niet genoeg aan dat hij of zij maar zalig wordt, maar het leeft in zijn of haar hart: *“De ganse aarde aanbidde U, zij psalmzingen Uw naam!”*

GROTE TIJDELIJKE ZEGEN IN HET VREDERIJK

Het is u mogelijk ook wel eens opgevallen dat christenen, die volop bezig zijn met het aardse, met geld, huizen, auto's, vakanties en vult u zelf verder maar aan, zich zó geestelijk voordoen, dat ze als het ware verschrikken over zoveel ongeestelijkheid als je er hen op wijst, dat in het Messiaanse Vrederijk, hetwelk God beloofd heeft te zullen geven na de bekering der Joden, óók de aardse en tijdelijke zegeningen zeer groot zullen zijn. Deze mensen durven dan ook nog wel te zeggen, dat er maar één ding nodig is, terwijl de dingen van deze tegenwoordige boze wereld hen tot en met bezetten. Laten we echter hen die absoluut geen oog en hart hebben voor de komende luister van Vorst Messias op aarde aan hun plaats en laten we liever luisteren naar uitnemende Godgeleerden uit de tijd, toen zeer velen nog geloofden dat de héle Bijbel Gods Woord en Waarheid is. Toen durfde men ook nog geloven dat de Messias de duivel en zijn helse trawanten zal beschamen door het volk der 12 stammen als gehele natie te bekeren en de hele wereld aan Zijn gezegende heerschappij te onderwerpen!

Jonathan Edwards in “Geschiedenis van de verlossing”, de man die de HEERE heeft willen gebruiken tot de bekering van zeer velen in grote geestelijke opwekkingen:

"Het zal een tijd zijn van grote tijdelijke bloei. Een geestelijke toestand zoals wij zojuist hebben beschreven heeft natuurlijke gevolgen voor de gezondheid en een lang leven; dat dit inderdaad het geval zal zijn blijkt uit Zacharia 8:4(...)Een ander natuurlijk gevolg is het verkrijgen van vrede, rust, blijdschap en vrolijkheid des harten; ook rijkdom en een grote toename van kinderen, zoals aangegeven in Zacharia 8:5(...)Jesaja 65:21: 'En zij zullen huizen bouwen en bewonen en zij zullen wijngaarden planten en derzelver vrucht eten.' En Micha 4:4: 'Maar zij zullen zitten een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, en er zal niemand zijn, die hen verschrikt.' Zach. 8:12: 'Want het zaad zal voorspoedig zijn, de wijnstok zal zijn vrucht geven, en de aarde zal haar inkomen geven, en de hemelen zullen hun dauw geven, en Ik zal het overblijfsel dezès volks dit alles doen erven.' (Zie ook Jer. 21:12 en 13 en Amos 9:13).(...) De Schrift getuigt overal, dat deze bloei langdurig zal zijn. Van de eerdere tussentijden van rust en bloei wordt aangegeven, zoals wij hiervoor reeds hebben opgemerkt, dat zij slechts kort zullen zijn; maar de vermeldingen over deze toestand zijn geheel anders. Openbaring 20:4: 'En ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus... en zij leefden en heersten als koningen met Christus de duizend jaren.' Jesaja 60:15: 'Inplaats dat gij verlaten en gehaat zijt geweest, zodat niemand door u heenging, zo zal Ik u stellen tot een eeuwige heerlijkheid, tot een vreugde van geslacht tot geslacht.' Dit kan voldoende zijn voor wat betreft de bloei van de Kerk, gedurende het grootste gedeelte van de periode van de vernietiging van satans zichtbare koninkrijk in de wereld, tot Christus' verschijning op de wolken des hemels om te oordelen."

Onze ‘eigen’ vader W. à Brakel, in zijn commentaar op Openbaring 20:

"Daar zal zijn een zonderlinge vruchtbaarheid der aarde en overvloed van levensmiddelen tot onderhoud der gegoeden en mededeling aan de armen, die er altijd zullen zijn, doch alsdan rijkelijk zullen worden onderhouden. Ezech. 34:16: 'Want Ik zal dezelve en de plaatsen rondom mijnen heuvel, stellen tot een zegen; en Ik zal de plasregen doen nederdalen op zijn tijd; plasregens van zegen zullen er zijn.' (...)Ez. 34:16: 'Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat de ploeger de maaier en de druiventreder de zaadzaaier genaken zal; en de bergen zullen van zoete wijn druipen en al de heuvelen zullen smelten.'"

Ds. J.C. Philpot in “De Heere Jezus als de gekroonde Koning van Sion”:

“Er zal een overvloed van aardse vrede en tijdelijke welstand zijn in die gelukkige dagen, wanneer de mensen hun zwaarden zullen slaan tot spaden en hun spiesen tot sikkelen, wanneer “het ene volk tegen het andere volk geen zwaard zal opheffen, en geen krijg meer zullen leren”, wanneer de ganse aarde zal vervuld zijn met de heerlijkheid des Heeren, dan kan het geen andere heerschappij zijn dan die nu door de heiligen wordt gezien.”

~~~~~

WAT STAAT ONS IN 2003 TE WACHTEN ?

Hoewel de grote massa van ons volk aan “struisvogelpolitiek” doet zijn er toch nog meerderen die zich min of meer angstig afvragen wat er bij voorbeeld met Irak gaat gebeuren. Er zijn er óók die er uit een ander, een Bijbels oogpunt mee bezig zijn. Het zijn degenen die met een heilig verlangen uitzien naar het spreken des HEEREN. Zij zien uit naar het grote werk Gods dat Hij gaat doen voor Israël en zo ook naar een “leven uit de doden” voor de gehele wereld, een wereld die nu op een ontzagelijke wijze geteisterd wordt door satanische verschrikkingen en waarop voor een ware christen het leven al moeilijker wordt. En omdat zij weten dat dit grote werk Gods zal worden voorafgegaan door de gerichten die de wereld gereed zullen maken voor het Vrederijk, mogen ze toch ook wel eens met een heilig verlangen -hoewel het een verheuging is met beving- uitzien naar de oordelen Gods. Ze weten ook dat deze oordelen niet af te bidden maar alleen te aanbidden zijn en het is hun wens en bede in die gestalte te mogen verkeren.

Het jaar 2003 zou wel eens een vreselijk rampjaar kunnen worden. De politieke situatie is dermate gespannen, het gevaar van het maatschappelijk leven ontwrichtende terroristische aanslagen zó groot en de verharding onder het mensdom dermate ontzettend -het christendom niet uitgezonderd- de goddeloze gruwelen zo vreselijk, dat we er voor onszelf vrijwel zeker van zijn dat de HEERE in het komende nieuwe jaar de fiolen van Zijn gramschap over de wereld zal uitstorten. Maar laat nu niemand denken dat we ons profetische gaven aanmeten -verre van dat- maar het is een puur eigen gedachte die we aan u doorgeven. En als het zou blijken op 31 december 2003 -als we dit beleven mogen- dat we nóg weer voor verwoestende oordelen zijn gespaard gebleven, dan zullen we ons allen opnieuw kunnen verwonderen over de niet te begrijpen lankmoedigheid Gods, over Zijn taai geduld en Zijn liefde tot de mensenkinderen, omdat Hij hun bekering en niet hun ondergang wil. Of hebben we te vrezen dat we dan voorál zullen moeten opmerken dat ons volk en de wereld nóg meer rijp worden gemaakt voor de dag der afrekening? Het oordeel der verharding is wel het zwaarste oordeel, hoewel dit het lichtst wordt geacht, omdat het niet wordt opgemerkt.

Het Midden-Oosten

De volken van de wereld begrijpen niet wat de huidige gebeurtenissen te betekenen hebben. Ach, de christenheid begrijpt het ook niet. Als wij de aardrijkskunde en de geschiedenis beschouwen uit een Bijbels oogpunt, dan zien we dat de staat Israël en het zaad van Abraham, Izak en Jacob voor God het middelpunt vormen van de wereld en de geschiedenis. Het smalle stukje land, aan de oostkust van de Middellandse zee gelegen -momenteel nog kleiner dan Nederland- is voor God het middelpunt van de aarde en de 12 stammen van Israël zijn het hoofdonderwerp in Gods plan voor de wereld en de mensheid. O ja, de meeste staten en volken hebben een veel groter grondgebied en staatkundig lijken ze veel belangrijker dan de staat Israël en het volk ervan. Maar voor de God van Israël betekenen zij niets vergeleken bij dat kleine landje in het Midden-Oosten. De HEERE verwaardigt zich dat landje “Zijn Land” te noemen en dit land zal straks de

grenzen krijgen, zoals de HEERE dat heeft bepaald, al zullen daar volken voor vernietigd en verdreven moeten worden. Er is geen landstreek op de hele aarde die voor God zo belangrijk is als het landje dat schier dagelijks de nieuwsberichten en de dagbladen haalt. Jüist omdat het zo belangrijk is! De Schrift wemelt van de bewijzen om die stelling te onderbouwen.

Wat gaat Amerika doen?

Terwijl we dit schrijven zijn de wapeninspecteurs in Irak voor de controle of de bruut Saddam Hoessein bacteriologische en andere gifwapenen bezit en in hoeverre hij gevorderd is met het vervaardigen van nucleaire wapens; kortom, in welke mate hij beschikt over massa vernietigingswapens. Het is een duidelijke zaak dat president Bush van de VS het liefst Irak meteen militair had aangepakt. Maar hoe groot zijn macht ook is, dit kan toch niet buiten de VN om, hoewel hij zich het recht heeft voorbehouden zo nodig naar eigen inzicht te handelen.

Het is welhaast zeker dat er zeer binnenkort een oorlog in het Midden-Oosten zal ontbranden. De media maken er nu al geregeld melding van dat Saddam Hoessein de wapeninspecteurs misleidt. Momenteel heeft Irak een zeer lijvig rapport overhandigd aan de inspecteurs, waarna de bescheiden richting de Verenigde Staten gaan. We kunnen daar op dit ogenblik nog niets over zeggen. Het onderzoek en de verdere reportage kan nog weken en weken gaan duren. Het is dus mogelijk dat gedurende die tijd de strijdbijl nog zal rusten. Het is echter wél bekend dat de opbouw van het militaire apparaat rondom Irak elke dag verder gaat en het net zich almeer gaat sluiten. Het is bijna voor honderd procent zeker dat president Bush binnen afzienbare termijn het “groene licht” zal geven voor de aanval op Irak. Uitstel zal blijken geen afstel te zijn. Mogelijk kan de wereld en de vervallen christenheid nog haar kerstfeest vieren en spreken en zingen over “vrede op aarde”. Maar het kan wel eens zo zijn: *“Die in de Hemel woont zal lachen, de HEERE zal hen bespotten.”* Men beseft niet in het minste dat het zwaard van de Vredenvorst boven het Midden-Oosten en de gehele wereld is uitgestrekt en dat dit zwaard ons vreselijke dingen in gerechtigheid zal doen zien. Het zal voor het christendom onzer dagen, dat Gods heilige Wet opzij heeft gezet, een verschrikkelijke ontgoocheling worden, als de HEERE Zijn wraakfiolen over de wereld zal uitstorten.

Irak is een groot gevaar. Dat valt niet te ontkennen noch te betwijfelen. Noord-Korea is óók een heel groot gevaar. Van dat land is het in elk geval geheel zeker dat het een atoomwapen heeft! Ook dat land is een groot gevaar voor de omliggende landen en ook voor de gehele wereld. Alleen... het land heeft geen olie. Irak is de tweede olieproducent ter wereld. Dat speelt ongetwijfeld mee in het beleid van president Bush. En ook in het eigen belang heeft men Israël hard nodig als “politieagent” in het Midden-Oosten!

Hoger Licht

Ongetwijfeld dienen we toch alles te zien in Hoger Licht. Want het gaat in het Midden-Oosten om Israël; het is de haat van de satan tegen de Zoon van God. En dan dienen we toch te beseffen -ondanks alle bedenkingen die er kunnen zijn- dat de VS met haar president een vriend van Israël is en we mogen geloven dat de God van Israël de VS gebruikt om het benarde Israël bij te staan in Zijn grote plan met Israël en de volken. Het is bekend genoeg dat Saddam Hoessein de terrorist Arafat steunt en grote geldelijke steun

schenkt aan de familie van de daders van de zelfmoordaanslagen. En dat Saddam het liefst eigenhandig elke Jood zou vermoorden is bekend genoeg. Het is dan ook zeer gewenst dat aan het bewind van de Iraakse dictator een einde komt.

De gevolgen

Daar hebben we de laatste maanden talloze beschouwingen over gelezen. Van een mislukken van de actie tot een grandioze overwinning. Dat het in beide gevallen met zeer veel bloedvergieten zal gepaard gaan is in alle beschouwingen duidelijk. We wagen ons niet aan voorspellingen, wel aan gissingen.

1. Krijgt Irak de kans Israël te treffen en in welk een mate? Ongetwijfeld zal het 'antwoord' van Israël verschrikkelijk zijn.
2. Zullen er atoomwapens worden ingezet? Israël zou in dat geval Irak tot een "schroeivlek" maken, zoals Sharon zei. Als Amerika het met conventionele wapens niet redt, zal het dan een atoomwapen inzetten? President Bush heeft daar wel heel duidelijk op gezinspeeld.
3. Wat zal de grote Arabische wereld doen? Het zijn doorgaans geen grote vrienden van Saddam Hoessein – het zijn wél moslims!
4. Wat zal in geval van een oorlog het Al-Qaida netwerk doen en andere terroristen? Als ze de kans krijgen zeker wereldwijd aanslagen plegen.
5. Hoe zal het in Israël met de Palestijnen gaan? Zullen zij hun terreur verheviggen of zich juist heel stilhouden? In het eerste geval zal Israël zeker bloedig terugslaan.
6. En wat zal er gaan gebeuren als de kwestie Irak is 'opgelost'??

~~~~~

We dienen van één zaak goed overtuigd te zijn. Als het tot een oorlog komt -en alles wijst erop- dan kunnen we haast niet anders verwachten dan dat een dergelijke oorlog zeer veel mensenlevens zal vergen. Het zou wel eens een apocalyptisch scenario kunnen zijn. Gissen doet missen. We weten het. Zo gaat het veelal. We dienen dan ook uiterst voorzichtig te zijn. Maar ook... we kunnen ons naar béide kanten vergissen!

~~~~~

Alleen oorlog?

Dat beweren we allerminst. Er kómt oorlog in het Midden-Oosten en een dergelijke oorlog zou zich kunnen uitbreiden tot een wereldoorlog. We moeten daar niet gering over denken. Op z'n minst kan een oorlog in het Midden-Oosten Europa en Amerika treffen in haar economische hartader. Dat zou voor het decadente, het in weelde en wellust zwelgende "Westen" al een grote ramp betekenen. Maar laten we ook zeer beducht zijn voor terroristische aanslagen. Er kunnen aanslagen plaatshebben die het economische leven geheel ontwrichten. Als we aangetast zouden worden in onze infrastructuur, onze gas- en elektriciteitsvoorzieningen, dan is dat een ramp van zeer grote omvang. We zijn volledig van de techniek afhankelijk geworden. Onze "computer maatschappij" kan in een chaos

veranderen van een ongekeende omvang. De HEERE heeft er ons tot op deze ogenblikken nog voor willen bewaren -buiten Hem kan geen hond zijn tong verroeren- maar als Hij de machten van het kwaad vrij spel geeft kunnen we het allerergste vrezen.

Als we ons alleen maar bij het eigen land bepalen mag de angst ons wel om het hart slaan. Dat is geen bangmakerij. Trouwens: wérden we maar eens bang! Bang voor de zonden, de uitbrekende zonden van land en volk, de zonden van de afhoererende kerk. Moet de uitbrekende goddeloosheid, het bruut vertrappen van Gods geboden, het doen van alles wat God vórboden heeft en het nalaten van hetgeen God géboden heeft, nog erger worden? Wij weten het niet. Wat we wél kunnen weten is dat de HEERE een ijverig God, een wreker en zeer grimmig is en Hij behoudt de toorn zijner vijanden. Hij is lankmoedig, doch van grote kracht, en Hij houdt de schuldige geenszins onschuldig. Nahum 1 vers 2 en 3 laat daarover geen twijfel bestaan. Dat we toch mogen beseffen dat, als de lankmoedigheid van de getergde Majesteit in de Hemel ten einde is, Zijn (verbonds)wraak vreselijk zal zijn. Wie het anders durft te zien moet dit dan maar doen. En wie met de dwaasheid komt dat dit “al zolang gezegd wordt” moet dan maar in die dwaasheid omkomen. We hebben zeer te vrezen dat de HEERE met velerlei rampen ons zal treffen. Hem staan méér middelen ter beschikking dan oorlogen en terreurdaden. De pest is zijn zwaard, de winden, de orkanen en cyclonen moeten Hem gehoorzamen. Hij kan de aardkorst splijten. Hij kan zwavel en sulfur over zondige landen uitgieten. Voor Hem is geen ding onmogelijk. Hij kan ons land en volk ook nog meer verharden en nóg onbekeerlijker maken. Het ergste oordeel dat denkbaar is.

“Wie zou die hoogste Majesteit dan niet met eerbied prijzen”? Er is een weg ter ontkoming. *“Geeft ere den HEERE, uw God, eer dat Hij het duister maakt, en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen; dat gij naar licht wacht, en Hij dat tot een schaduw des doods stelt en tot een donkerheid zet”, Jer. 13:16.* Laten we toch deze weg gaan. Als het als volk, staat en kerk niet meer zou gebeuren, laten we het dan een ieder persoonlijk doen. Al zouden er maar één uit een stad of twee uit een geslacht komen, de HEERE zal ze genadig zijn! Zijn goedheid gaat het al te boven, Zijn goedheid duurt in eeuwigheid. Dat geeft bemoediging onder de zwaarste oordelen. Bij Hem zijn we veilig voor tijd en eeuwigheid.

~~~~~

Israel en de kerk

De kerk heeft in de loop der geschiedenis in niet geringe mate tot het lijden van de Joden bijgedragen. Het was de kerk die discriminerende wetten en encyclieken tegen de Joden uitvaardigde; die vergat dat er een schat in aarden vaten verborgen lag, dat de Joden de beminden zijn om der vaderen wil. Toen de christelijke kerk zijn Joodse wortels begon te vergeten, kwam ze tot de theologie: Het ware Israël, dat zijn wij! Het oude volk heeft afgedaan. Onder het vaandel “God wil het” zijn ze erop uitgetrokken, de Kruisvaarders in de Middeleeuwen, en ze hebben het zwaard van de krijg beter gehanteerd dan de banier van het Evangelie. Ze trokken sporen van macht en geweld, in plaats van barmhartigheid en vrede. Berucht zijn ook de bloedige vervolgingen door de Spaanse Inquisitie, de pogroms onder het bewind van de tsaren en de holocaust uit de Hitlertijd. Eichmann, die zich een christen noemde, was een van de hoofdschuldigen aan de moord op 6 miljoen Joden. Aan de oproep van Paulus om de Joden tot jaloersheid te verwekken is weinig gehoor gegeven. Is het een wonder dat de argwaan tegenover christenen bij de Joden diep geworteld zit? Er waren echter ook christenen die zich over de Joden hebben ontfermd, maar ze vormden slechts een kleine minderheid. We denken daarbij aan de Puriteinen in Engeland, de Piëtisten in Duitsland en de mannen van de Nadere Reformatie in Nederland.

EEN PRAKTISCHE OPLOSSING

Maar hoe staat de kerk nú tegenover Israël? Je kunt de kwestie van Israël en de Palestijnen bezien vanuit **een praktische, humanitaire overweging**, ook vanuit **een bijbels standpunt**. Kiest men voor het eerste dan komt men gemakkelijk tot een verdeling van het land in twee staten. Daartoe besloten de Verenigde Naties in 1947. De Joden gingen met deze oplossing (node) akkoord, de Arabieren wezen haar mordicus af. Daarmee was het conflict geboren. Sindsdien heeft Israël geen rustig ogenblik meer gekend. Vier oorlogen (1948, 1956, 1967 en 1973), een strijd in Libanon (1982) en twee intifada's (1987 en 2000) waren het gevolg. De Joden zijn nu meer dan 50 jaar gewikkeld in een strijd, die geweld, rouw, terreur en moordaanslagen tot gevolg heeft. Dat heeft al aan meer dan 18.000 Israëli's het leven gekost. Je vindt in het land 900 gedenktekens die herinneren aan alles er wat in die 50 jaar gebeurd is.

In de oorlog van 1967 werd de Arabische vijand in zes dagen vernietigend ververslagen. Samaria, Judea en de Golan werden veroverd en het gebied werd uitgebreid tot aan goed verdedigbare grenzen. Volgens het volkerenrecht bepaalt de overwinnaar wat er met de veroverde gebieden gebeurt. Israël toonde zich bereid om **als gelijken** over vrede te onderhandelen. Het antwoord was een conferentie van Arabische leiders in Khartoem. Daar werd besloten tot een driemaal **'geen'** geen vrede met Israël, geen Joodse staat en geen onderhandelingen. En nu eisen zij de staat, die ze in 1948 afwezen, voor zich op. Israël moet 'de bezette gebieden' opgeven en er moet een Palestijnse staat komen. Dat willen Bush, sinds kort, en Blair en ook Kok. En vanzelfsprekend ook de meeste media. Alsof zo'n Palestijnse staat met een dictatoriaal regime en een eigen leger en al die kanonnen gericht op Tel Aviv ineens geen bedreiging voor Israël meer zou vormen; alsof Yasser Arafat dan zal zeggen: ja, zo heb ik het nu bedoeld.

EEN BIJBELS STANDPUNT

Je kunt het probleem ook vanuit **een bijbels standpunt** bezien. In 1948 zagen we Genesis 17:8 weer in vervulling gaan, waar God tegen Abram zei: “Ik zal u, en uw zaad na u, het land van uw vreemdelingschappen geven, en het gehele land Kanaän, tot een eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn”. De Joden hebben een historisch recht op het gehele land, dat teruggaat op een bijbels recht. Ze zijn teruggekeerd naar het land waaruit hun voorvaders verdreven waren. Vóór 1948 woonden in het huidige Israël zowel Arabieren als Joden. Een groot aantal Arabieren is uit de omliggende landen gekomen, aangelokt door de Joodse pioniers die naar Israël gekomen waren om het verwaarloosde land weer in cultuur te brengen. Een Palestijnse staat was er niet. De Turken (tot 1917) en de Engelsen (tot 1948) hadden het er voor het zeggen. Jeruzalem is ook nooit de hoofdstad van welk land dan ook geweest, behalve van Israël. Het land is van God (o.a. Joël 2). Al het land heeft Hij aan Abram en zijn zaad gegeven tot een **eeuwige** bezitting, een belofte die Hij maar liefst 46-maal, vaak onder ede, heeft herhaald. De grenzen van het land zijn in het hemelse kadaster nauwkeurig bepaald. Judea, Samaria en de Golan zijn voluit bijbelse gebieden. Zij vormen de ruggegraat van Israël. In Silo stond de tabernakel; in Sichar vond de ontmoeting plaats van Jezus met de Samaritaanse vrouw; in Bethlehem woonden Ruth en Naomi, daar weidde David zijn kudde, het was de geboorteplaats van Jezus; in Hebron, dat in de Bijbel 68-maal wordt genoemd, hebben de aartsvaders gewoond, daar heeft koning David geregeerd, en ga zo maar door. En al die Palestijnen dan? Er kan geen Palestijnse staat komen in een land dat aan Israël beloofd is. Wel krijgen de Palestijnen die het gezag van Israël en het bestaan van de Joodse staat aanvaarden, de vrijheid om in Israël te blijven. Het zijn evenwel vreemdelingen in het Joodse land. En als Israël deze mensen behandelt, zoals hun Bijbel dat voorschrijft – en er is geen enkele reden eraan te twifelen dat het daartoe niet bereid is – dan hebben ze **HET NIET SLECHT. EN DE PALESTIJNEN DIE DAT NIET WILLEN ACCEPTEREN, KUNNEN ZICH EL-DERS VESTIGEN. JORDANIË BIJ VOORBEELD BESTAAT VOOR MEER DAN 75% UIT PALESTIJNEN.**

HOE ZIET DE KERK HET?

Het is verblijdend dat men in de kerken van de gereformeerde gezindte wat meer begint in te zien dat de Heere met Israël een heel bijzondere weg gaat; dat God uit alle naties Israël heeft uitverkoren. Bijeenkomsten en publicaties die op Israël betrekking hebben, wijzen daarop. God heeft Israël nooit laten vallen, ondanks alle ontrouw en schuld. God noemt Israël Zijn oogappel, Zijn knecht, Zijn erfdeel, Zijn eerstgeborene. Israël komt daarom ook nooit van zijn Messias los en de Messias nooit van Zijn Israël. Gods naam blijft aan Israël verbonden. Dat is gebleken, ondanks alle vervolging en verstrooiing, dwars door pogroms en concentratiekampen heen.

Geen oog voor Israël

Hoe komt het toch dat men in ons land lange tijd zo weinig aandacht aan Israël heeft geschonken en vaak nog schenkt, ondanks de vele Schriftgedeelten die handelen over het verbond van God met Israël, ondanks al die psalmen waarin het over Israël, Jeruzalem of Sion gaat? Waarom worden de vele teksten die zo duidelijk spreken van de wederoprichting van de staat, de terugkeer van het volk en de toekomst van Israël in de prediking vaak zo onderbelicht? Is het omdat velen met een zekere zelfingenomenheid hebben gemeend dat Israël niet meer bestond en dat de kerk de plaats van Israël had ingenomen? En dat terwijl er heel gemakkelijk 25 teksten zijn te vinden, waarin de profeten

o.a. de terugkeer van Israël naar het beloofde land hebben voorzien (Jesaja 43:5-8, Jeremia 30:10-11, Amos 9:14-15, e.a.) en zelfs de bekering van Israël mochten aankondigen (Ezechiël 36:24-26). Dat wonder mogen we nog verwachten (Zacharia 12:10).

Het leek wel alsof Ezechiël 37 en Romeinen 11- om maar enkele plaatsen te noemen - in de Bijbel niet voorkwamen. Wat kan dan toch de reden zijn dat men alles wat Paulus en de verschillende profeten over Israël te zeggen hadden, volkomen links heeft laten liggen, ondanks teksten als Zacharia 1:14-15, Romeinen 11:20-21 en 2 Petrus 1:19-20? Zonder ook maar iets te willen afdoen van de **geestelijke** betekenis van het Woord voor de Nieuwtestamentische kerk, is de vraag toch wel gewettigd: Is men niet te snel aan het vervangen en vergeestelijken gegaan? Beseffen we wel dat er staat: **eerst** de Jood, en ook de Griek (o.a. Romeinen 1:16), dat we **medeërfgenen** en **mededeelgenoten** zijn van de beloften in Christus, door het Evangelie (Efeze 3:6).

De kerken zagen het belang van Gods heilsgeschiedenis met Israël niet. De satan wel! Hij spande Farao, Haman, Hitler en nu Arafat voor zijn karretje om – zo het mogelijk ware – Gods plan met Israël te verijdelen. Ten diepste is alles wat Israël als volk van God overkomt, terug te voeren op een strijd tussen God en satan. De duivel heeft er alle belang bij het volk uit te roeien. En als we de Bijbel niet hadden, zou je geloven dat het nog gebeuren zal ook. Naar de mens gesproken ziet de toekomst er voor Israël somber uit. Ook de Arabieren beseffen dat Israël nog een belangrijke rol zal spelen. Ze metselden de Gouden Poort dicht en legden er moslimgraven voor (want het is een Jood niet toegestaan over een graf lopen) om zó te voorkomen dat de Messias eens door de poort de stad zal binnengaan (Zacharia 14). En wij, wij zwijgen over Israël, want wij vinden dat Israël het er zo slecht heeft afgebracht. Maar, hebben wij het met onze ketterijen, sekten en ontstellende verdeeldheid dan zo goed gedaan? Waar halen we de euvele moed vandaan om ons de zegeningen voor Israël toe te eigenen en de oordelen voor Israël te laten? Paulus noemt ons ‘wilde op de olijfbboom ingeënte takken.’ “Wees niet hooggevoelende”, zegt hij, “maar vrees!” Het is waar, de Joden zijn vijanden aangaande het Evangelie, om onzentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij de beminden, om der vaderen wil. Want de genadegiften en de roeping van God zijn onberouwelijk (Romeinen 11:28).

ISRAËL IN DE VERDRUKKING

Het volk verkeert in grote nood. De Arabische wereld maakt zich klaar om wraak te nemen voor de nederlagen die ze heeft geleden. Gigantische wapenarsenalen worden opgebouwd met geen ander doel dan om Israël te vernietigen. Heel de wereld bemoeit zich ermee, maar niemand heeft een oplossing. Elke poging van buitenaf om tot een vreedzame oplossing te komen is bij voorbaat gedoemd te mislukken. Men maakt de dramatische vergissing door te denken dat men alleen maar met een **politiek** probleem te maken heeft. De spanningen nemen alleen maar toe. Israël is dagelijks voorpaginanieuws. Jeruzalem blijkt meer en meer een drinkschaal der zwijmeling voor alle volken rondom te zijn (Zacharia 12:2).

Waarom zijn wij zo stil, terwijl de heidenen van alle kanten tegen Israël woeden en (al sinds 1948) bezig zijn Psalm 83 ten uitvoer te brengen. Het gaat er niet om dat er anders gepreekt gaat worden, maar dat we niet vergeten dat er óók staat:

“Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid zal voortkomen als een glans en haar heil als een fakkel, die brandt” (Jesaja 62:1).

Middelharnis

J. van Hoorn

WILLIAM GREENHILL EN DE TOEKOMST DER JODEN

William Greenhill werd geboren in 1591 en overleed in 1671. Zijn verklaring van de profeet Ezechiël is beroemd. Hij droeg dit imposante werk op aan prinses Elisabeth, tweede dochter van Karel I. In 1645 verscheen het eerste deel van dit werk en in 1662 het laatste. Het werk dat in het Engels in 5 delen verscheen, werd ook in het nederlands vertaald. Greenhill is een tijd hofprediker geweest. Greenhill was ook lid van de Westminsterse vergadering van 1643. Hij was een groot, maar bovenal een godzalig geleerde.

“Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen waarheen zij getogen zijn en zal hen vergaderen van rondom en hen brengen in hun land. En Ik zal hen maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen tezamen een enige Koning tot Koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee koninkrijken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn”, Ezech.37:22-28.

(...)Het gevoel van velen is daarom dat de twee staven, verbeeldende de twee huizen van Israël, nog zullen en moeten verenigd worden. De grote reden van dit gevoel is dat beiden nog nooit zijn verenigd geweest, noch onder een enige Koning en één Herder - namelijk David, de Messias- geweest zijn. Dit is hetgeen de profeet Hosea óók voorzegt, Hosea 1:11. (...)Als men zou willen zeggen dat zulks reeds geschied was toen Jezus geboren is en in't Joodse land geleefd en gepredikt heeft, dat kan niet voldoen. “Want Hij is gekomen tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”, Joh. 1:11. Het volk van Israël is grotendeels gekant geweest tegen Christus.(...)

Er is een tekst bij Zacharia die zeer opmerkelijk is, 10:6-9. Let wel, toen Zacharia dit zei van het huis van Juda was het al teruggekeerd uit Babel naar Judea en Zacharia met hen. En ze waren al bezig met de tweede Tempel te bouwen. Nu, wat voorzegt de profeet? “En Ik zal het huis van Juda versterken en het huis van Jozef zal Ik behouden; en Ik zal hen weder inzetten; want Ik heb Mij hunner ontfermd en zij zullen wezen alsof Ik hen niet verstoten had; want Ik ben de HEERE hun God en Ik zal hen verhoren”, enz.

Men moet vaststellen dat de Joden eens algemeen bekeerd zullen worden en dat men zo'n volksbekering van de Joden nog moet verwachten en er daarom ook om mag bidden. Dit is de zo dikwijls beloofde bekering, wat niet bestaat in de bekering van enige weinige

Joden, óf in't begin van het Nieuwe Testament door de apostelen, óf naderhand van tijd tot tijd hier en daar een klein getal. Maar een nationale bekering, ofschoon juist niet van ieder die tot die natie behoort. Zie *Koning; en zij zullen vrezende komen tot de Heere en Zijn goedheid in het laatste der dagen.*" Er zal eindelijk een zeer algemene, heerlijke en zichtbare bekering van de Joden zijn. En zij zullen tonen uitmuntende christenen te zijn, dienende de Heere en blinkend in geloof en godzalige wandel, Cor. 3:15 en 16. En indien men hieraan nog mocht twifelen, leest maar Roimeinen 11 aandachtig en zonder vooroordeel Hosea 3:5: "*Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeren en zoeken de HEERE hun God en David hun Koning; en zij zullen vrezende komen tot de HEERE en tot zijn goedheid, in het laatste der dagen..*" Er zal eindelijk een zeer algemene, heerlijke en zichtbare bekering van de Joden zijn. En zij zullen tonen uitmuntende christenen te zijn, dienende de Heere en blinkend in geloof en godzalige wandel, 2 Cor. 3:15 en 16. En indien men hieraan nog mocht twifelen, leest maar Roimeinen 11 aandachtig en zonder vooroordeel.

Maar daarbij, als de Joden zullen bekeerd zijn, dan zullen ze het land Kanaän weer in bezit krijgen en bewonen. Daarom belooft God zo dikwijls dat Hij ze van alle kanten vergaderen zal en weer in hun land brengen, Hosea 1:10; Jeremia 50:4 en 5; Jesaja 2:2 en 3 en allerduidelijkst Jesaja 11: 11-13, vergeleken met Jesaja 65:17-22 en Openbaring 7:4 en 14:1. "*En Mijn Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid*", Ezechiël 37:25b. Hierdoor wordt dan aangetoond dat Christus niet alleen een geestelijk Koning zal zijn over de bekeerde Joden, gelijk Hij dat is over alle gelovigen van het Oude en Nieuwe Testament uit Joden en heidenen, in hemel en op aarde, in de tijd en de eeuwigheid; maar hier wordt óók beloofd dat Christus op een bijzondere wijze de Koning der Joden zijn zal, ja op zodanige wijze als tot nog toe nooit geweest was. En wel op een zichtbare en politieke manier. Want Hij moest op de troon van Zijn vader David zitten. Daartoe behoort Christus' belofte aan Zijn apostelen, Lukas 22:29. En wanneer zal dat geschieden? Wanneer de wedergeboorte aan de Joden zal gegeven worden, als "de tijd der wederoprichting aller dingen zal zijn."

Het bovenstaande laat aan duidelijkheid weinig te wensen over. We geven er nog enkele aanvullende opmerkingen bij.

- A De geachte verklaarder verwacht een algemene bekering van de twee en tien stammen en dat de bekeerde Joden zullen uitblinken in geloof en godzalige wandel.
- B Zij zullen in hun eigen land wonen.
- C Op een bijzondere wijze zal Christus hun Koning zijn, zoals nimmer tevoren.
- D Dit Koningschap zal zichtbaar en op een politieke manier zijn. Heeft de geachte Greenhill gedacht aan een lichamelijke tegenwoordigheid van Christus?
- E William Greenhill noemt deze tijd de **wederoprichting aller dingen**, zoals we lezen in Handelingen 3:21.
- F We lezen in Handelingen 3:19-21 het volgende: "*Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden, wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren. En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, die u tevoren gepredikt is; Welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken*

heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuwen.” Doorgaans -en zeker in onze dagen- betreft men dit op de jongste dag en de eeuwigheid. Greenhill doet dit in elk geval niet en het lijkt ons ook het meest juiste. Denkelijk moeten we concluderen dat Greenhill toch gedacht heeft aan een persoonlijke komst van Christus voor het 1000-jarig rijk.

De woorden die William Greenhill ons heeft nagelaten zijn er weer het zoveelste bewijs van dat de beloften Gods betreffende Zijn Israël én voor de gemeente uit de heidenen en alle andere heidenen wereldwijd -beloften van de allergrootste zegen voor de gehele aarde ná de begenadiging der Joden- in de voorgaande eeuwen werkelijk geloofd zijn. Het mag de enkelingen in ons land, die óók deze gewisse beloften Gods geloven en daardoor veelzins als vreemden worden aangemerkt, opnieuw versterken in hun geloof, dat de aarde straks vol zal zijn van de kennis des Heeren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken!

HET AANBOD DER GENADE

Geef wel acht op het woord ‘uitroepen’, want dat betekent een proclamatie of boodschap van een koning, en het woord eens konings is machtig. De Heere Jezus Christus kwam in de wereld om de wil van de Koning der koning te verkondigen. Hij zegt: *“Ik ben gekomen in de naam Mijns Vaders”*, en wederom: *“Mijn leer is de Mijne niet, maar Desgenen, die Mij gezonden heeft.”* Ieder woord des Evangelies is gewaarborgd door de autoriteit van de “eeuwige, onsterfelijke, onzienlijke Koning”, en wie het verwerpt is schuldig aan verraad jegens Jehova, de allerhoogste God. Het Evangelie is geen alledaagse uitnodiging of menselijke kennisgeving, die aangenomen of van de hand gewezen kan worden, zonder dat men daardoor schuldig wordt; het is een Goddelijke nodiging, van de troon des Eeuwigen uitgaande, welke niemand kan verwerpen zonder opstand te plegen tegen de oneindige Majesteit.

(Spurgeon over Jes. 61:1)

HEB DE WERELD NIET LIEF

Het is moeilijk te zeggen welke van de drie grote geestelijke vijanden van de mens de ziel het meeste schaadt. Alleen de laatste dag zal dat duidelijk maken. Maar ik waag te stellen dat nooit eerder “de wereld” zo gevaarlijk is geweest en er zo goed in geslaagd is om Christus’ Kerk te verwonden, als op dit moment. Er wordt van elke eeuw gezegd dat zij haar eigen plaag heeft. Ik vermoed dat in onze eigen eeuw wereldgelijkvormigheid de bijzondere plaag van het christendom is. Dezelfde liefde voor de goedkeuring en de goederen van de wereld, diezelfde vrees voor de kritiek en tegenstand van de wereld, die Judas Iskariot, Demas en vele anderen in de begintijd fataal geworden is, is net zo krachtig in de negentiende eeuw als ze in de eerste eeuw was; ja, wel honderd keer zo krachtig. Zelfs in de dagen van de vervolging, onder heidense keizers, versloegen deze geestelijke vijanden hun duizenden en in dagen van weelde, gemak en vrije meningsuiting, zoals de onze, verslaan zij hun tienduizenden.

De geraffineerde invloed van de wereld schijnt tegenwoordig zelfs de lucht die we inademen al aangetast te hebben. Het dringt gezinnen binnen als een engel des lichts en neemt ontelbaren gevangen, die nooit weten dat ze slaven zijn. De enorme toename van de engelse welvaart, de daaruit voortkomende genotzucht en de immense groei van het behagen scheppen in allerlei vermaak, de schrikbarende opkomst en voortgang van de zogenaamde tolerantie, die weigert te zeggen dat iemand verkeerd is wat hij ook doet en brutaal beweert dat, zoals in de dagen van de richters, iedereen moet denken en doen wat goed is in zijn eigen ogen en nooit beteugeld worden, al deze vreemde verschijnselen van onze eeuw geven de wereld een bijzondere aantrekkingskracht en maken het dubbel nodig voor Christus’ dienaren om luid te roepen: “Wacht u voor de wereld!”(...)

Ik ben er mij ten volle van bewust dat ik, op het eerste gezicht, zojuist dingen gezegd heb, die “hard” schijnen te zijn. De norm van het ware christendom die ik zojuist heb vastgesteld kan overdreven, extreem en, in dit leven, onbereikbaar lijken. Ik geef vanzelf toe dat “overwinnen” op de manier zoals ik beschreven heb een voortdurende strijd en worsteling vereist en dat strijden van nature niet aangenaam is voor het vlees. Het is onaangenaam om zo nu en dan te ontdekken alleen te staan en tegen de meningen rondom ons heen in te moeten roeien.

► Het boven geciteerde is een enkel citaat uit een verhandeling van J.C. Ryle over 1 Johannes 5 vers 4 en 5. Het is een ontzaggelijke waarschuwing van hem tegen de ingedrongen wereldgelijkvormigheid in het christendom. En het is in onze dagen wel honderdmaal erger dan in zijn dagen. We kunnen nu wel zeggen dat de lucht die we temidden van het christendom in ons land inademen geheel vergiftigd is door de invloed van de wereld onder ons. Met name onze jeugd leeft vrijwel geheel als de wereld. Plezier, uitgaan en het van de ene vakantie naar de andere leven is van velen hét bestaan. Vele ouderen zijn niet anders. Één ding is wel zeker: we zondigen almeer de Geest Gods weg. Terwijl het zwaard van Gods gerichten vlak boven ons hangt leven we door als de wereld die in het boze ligt.

“Het is tijd voor de HEERE dat Hij werke, want zij hebben Uw wet verbroken.”

VOOR WIE ZIJN DE BELOFTEN ?

- slot -

~~~~~

Voor wie is Christus gekomen?

Voor wie is het Evangelie?

Voor wie zijn de beloften?

“De Geest des Heeren [is] op mij, daarom heeft Hij mij gezalfd; Hij heeft mij gezonden om:

- de armen het Evangelie te verkondigen,
- te genezen de gebrokenen van hart,
- de gevangenen te prediken loslating;
- de blinden het gezicht te geven,
- om verslagenen heen te zenden in vrijheid.

We lezen dit in Lukas 4:18.

In onze dagen krijg je wel eens de indruk dat het vrijwel niet mogelijk is daar een juist antwoord op te geven. Maar zoals we in de vorige aflevering opmerkten is dat volkomen ten onrechte. Het was de bedoeling wat meer uitgebreid over dit alles te schrijven, maar daar zijn we niet aan toe gekomen. Doch het heeft ook als oorzaak dat we jaren geleden een groot artikel hebben geschreven over het “Aanbod van de genade en de verkiezing”. We hopen dit stuk D.V. in dit blad te plaatsen, omdat het toch ook alles met de beloften te maken heeft. Vandaar dat we nu alleen nog een enkele opmerking maken.

Beloften en beloften

Het zal voor een ieder duidelijk zijn dat er een groot verschil is tussen de ene belofte en de andere. We noemen nu psalm 81:11 waar God tot het hele nationale volk van Israël zegt: *“Ik ben de HEERE, uw God, die u heb opgevoerd uit het land van Egypte; doe uw mond wijd open en Ik zal hem vervullen.”* De ‘kanttekening’ merkt hierbij op: “Dat is, spreek en begeer al wat gij wilt, Ik zal het u overvloediglijk geven; indien gij naar mijn wil en wetten leeft.” In het vervolg van deze psalm lezen we wat de HEERE voor het volk zou gedaan hebben, als ze naar Hem zouden geluisterd hebben! Deze belofte was voor het hele volk. Een ieder mocht er gebruik van maken; een ieder van het volk mocht zijn of haar mond opendoen om te krijgen wat de HEERE beloofde. Maar wie niet naar Gods wet wilde leven kon nergens recht of aanspraak op maken. Was er aan het vervullen van deze belofte een voorwaarde verbonden: **ja of nee?**

Een heel andere belofte is die welke we lezen in Johannes 10:27 en 28: *“Mijn schapen horen mijn stem, en Ik ken hen, en zij volgen mij. En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal hen uit mijn hand rukken.”* Een ieder zal toch

opmerken dat de belofte van het “geven van het eeuwige leven” een geheel andere is. Deze belofte is onvoorwaardelijk. Ze zal zeker geschieden, daar is geen twijfel aan mogelijk! Geen enkel mens, levende in de natuurstaat, heeft recht op deze belofte. Men kan zich deze belofte, zonder het zaligmakend geloof en de ware bekering, wel toeëigenen, maar dat zal niet baten, al zou men zich het gehele leven daarin verblijden. Er zouden zo vele voorbeelden te geven zijn.

Men moet in Christus zijn door het geloof alvorens de beloften toegepast kunnen worden en we er nut van hebben. Dat zal toch niemand kunnen tegenspreken. Spurgeon zegt in een preek over Jes. 61:1: “Er is geen genezing zonder voorafgaande wond. Geloof dit: er zal nooit een besef van aanneming in iemands hart kunnen ontstaan, zonder een voorafgaand besef van de rechtvaardige wrake Gods over de zonde.” Vijanden worden met God verzoend. Dat is Bijbels. Alle mensen zijn van nature vijanden van God. Worden alle mensen met God verzoend? Toch alleen zij die zich als een vijand hebben leren kennen? Zij alleen zullen de kracht van de beloften ervaren, omdat zij ze alleen nodig hebben. Maar niemand zal ooit kunnen zeggen dat de beloften van het Evangelie hem niet voorgesteld zijn en zo u wilt – aangeboden zijn.

De grote belofte van het Evangelie is Christus zelf. En Christus wordt in het Evangelie een ieder aangeboden. Dat alleen degenen Hem aannemen die Hem nodig hebben doet aan de algemene aanbieding van de genade niets af.

Het is aan geen twijfel onderhevig dat de beloften van het Evangelie zeer rijk en zeer groot zijn. Laat het onbekeerde hart er maar jaloers op worden. Ze worden hem wel aangeboden. Niemand die onder het Evangelie zal ooit kunnen zeggen dat er geen rijke beloften voor hem of haar waren. Zo wordt de beloften-prediking ook een veroordelende prediking! Wee onzer, als we op zo grote zaligheid geen acht geven. Christus wordt hen aangeboden als Degene die hen wil zaligmaken. Welk een uitnemende belofte is dat! Aan degenen die met hun vijandschap en hun harde hart naar de HEERE zijn gevlucht wordt de zaligheid geschonken. Aan vijanden mogen de beloften wel voorgesteld worden, maar ze zijn hen pas van nut als ze waarlijk geloven in de Zoon van God.

“Komt, gij verdreven zondaren, komt allen, verlorenen, komt tot de grote Koning, wiens herauten of uitroepers wij zijn, komt tot de grote Zaligmaker en Verlosser. Gij zult Hem nooit welbehagelijk kunnen dienen of aanbidden op de heilige berg, voordat gij eerst tot Christus komt; noch ooit in het Avondmaal waardiglijk eten of drinken. O komt dan, terwijl de bazuin nog geblazen wordt! Komt, grijpt zijn helpende hand, die gekomen is om u te zoeken en zalig te maken die verloren zijt. Hij biedt u aan volkomen, om niet en voor eeuwig zalig te maken. Naardien gij nu uzelf niet kunt zalig maken, o wilt dan een Zaligmaker verwelkomen! Wat hebt gij toch tegen Hem, die gereed staat om u te behouden, en die de goddelooste van u allen zal verwelkomen? Komt dan, zondaar, jong of oud zondaar! Ja grote en voornaamste zondaren! Komt, terwijl de bazuin nog geblazen wordt.”

“Zij moeten roepen de verminkten; dat zijn degenen, wiens benen en armen ontbreken, onmachtig zijnde om te wandelen en te werken. De roeping des evangelies moet uitgestrekt worden tot verminkte zielen, gelijk alle mensen natuurlijk zijn, zijnde van nature

machteloos, en ontbloot van alle bekwaamheid om geestelijk te wandelen of te werken, opdat zij mogen komen waar zij van kracht kunnen verzorgd worden.”

De bovenstaande citaten zijn van Ralph Erskine en zijn te vinden in een predikatie over Jesaja 27:13 en Lukas 14:23. Moeiteloos zouden er honderd en meer van dergelijke citaten te citeren zijn uit de werken van de gebroeders Erskine. Er wordt veel gesold met de prediking van de Erskines. We wensen er niet aan mee te doen en daarom besluiten we dit korte artikel met een citaat uit een preek van Ralph Erskine over Johannes 4:29, “De Samaritaanse vrouw”:

“De meest vrije aanbiedingen kunnen op zondaren niets vermogen, voordat zij overtuigd worden van zonde en ellende. Het is waar, het is niet elk gezicht van zonde, hetwelk de zondaar overtuigen zal, maar Christus moet het op het geweten te huis brengen, en de zonde hem ontdekken, als opgemerkt zijnde door zijn alziend en aldoorzoekend oog; want deze vrouw wist zeer wel, hoe de zaken met haar stonden, en dat echter zonder enig behoorlijk gevoel daarover, totdat Hij haar boezem als opgraafde en haar deed zien en verstaan, dat al haar zonden naakt en geopend waren voor de ogen Desgenen, met welke zij nu te doen had; en ofschoon zij nog niet wist dat Hij de Christus was, nochtans begint ze enige hoge gedachten van Hem te krijgen, als van een profeet, welke de wil Gods kende, als welke door Hem haar zondigheid aan haar ontdekte. Doch het blijkt nog niet, dat zij iets meer in Hem gezien heeft boven de gewone profeten. Dus openbaarde Hij zich tragsgewijze aan haar. Alleen kunnen wij hieruit zien, de orde en handelswijze Gods, welke Hij houdt in het krachtdadig werken op het hart der zondaren, te weten (gelijk er een ontdekking van zonde is, welke voor de openbaring van Christus gaat, zonder welke een zondaar niet bevindt, dat hij Christus nodig heeft) dat, hoe meer Christus de zonde ontdekt en des zondaars hart daardoor aanraakt, zulks in Hem zoveel te meer achting en waardering van Hem verwekken zal, alhoewel het in het eerst zeer zwak en klein kan zijn.”

“Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen”?

(Hebreë 2:3)

WAAR BIDDEN WIJ VOOR ?

De bekende **Mr. J. Vermeer**, in leven doctor in de rechten en ouderling van de ongedeelde kerk der Hervorming te Utrecht en vooral bekend door zijn zeer uitgebreide verklaring van de Heidelberger Catechismus, wekte Gods kinderen in zijn dagen op te bidden voor de bekering der Joden en de komst van het Vrederijk van de Messias. Hij zegt het zo:

“Dat de kerk heerlijk mag worden uitgebreid en dus de voorzeggingen haar vervulling mogen krijgen. O! vrienden, als die tijden aanbreken, dan raken de vromen (als blijkt in Daniël en anderen), aan het bidden, namelijk, dat de laatste val van de antichrist als verhaast mag worden, dat Joden en heidenen toegebracht mogen worden; en ook, dat dus een heerlijke kerkstaat aan mocht breken.”

Wat was zijn stellige verwachting? We citeren hem uit de verhandeling over de bede: “Uw koninkrijk kome”:

“Wij weten en geloven uit het Profetisch Woord, dat zeer vast is, dat de laatste en schrikkelijke val van de antichrist en de ganse versterking van zijn rijk aanstaande is. O! het beest woedt nog en zal nog meer woeden, maar Koning Jezus zal eens tussenbeide komen en zal hem geheel te niet doen. Zie Openbaring 18, zeer klaar het ganse hoofdstuk door in zijn samenhang, waaruit wij dan met grond besluiten, dat de oordeelsdag niet onmiddellijk daar op zal volgen; alsmede dat zijn nederwerping als plotseling, met één slag en zeer blijkbaar zal zijn en zijn zinken zeer subiet en schielijk. Gelijk ook, dat door deze val het koninkrijk van Jezus zeer zal worden uitgebreid; dit lezen we klaar in Openbaring 19:1, 6 en 11. En vervolgens blijkt dit uit hetgeen Johannes terstond na de val van Babel gehoord en daarna gezien heeft, **volgens Openbaring 20:1, enz. Wij weten en geloven ook, naar de Heilige Schrift, dat er een heerlijke staat der kerk te verwachten is.**”

Als deze vromen honderden jaren geleden, al zóveel aandacht hebben besteed aan zulke gebeden om vervulling van deze grote beloften, wat leven wij dan in het midden van een biddeloos geslacht. Wat doen wij – een ieder persoonlijk? Behoren *wij* bij de vromen die Justus Vermeer bedoelt? Het is al erg als we niet bidden voor de komende heerschappij van de Messias. Hoe ontzettend erg is het dan wel als we deze grote beloften Gods verachten en tegenspreken?

Het gruwelijke Rome

In het vorige nummer hebben we u de ontzettende geschiedenis van de “Toren van Constance” doorgegeven en het lijden van Marie Durand en vele anderen. In dit artikel is niet beschreven hoe en waarom Marie Durand en andere martelaren zijn vrijgekomen. Wij vonden dit beschreven in het werk van Dr. L. Praamsma “De kerk van alle tijden”. Dr. Praamsma vermeldt ook de geschiedenis van Marie Durand. Hij eindigt zijn verhaal aldus: “Deze verhalen zijn te vermenigvuldigen. We wijzen alleen nog op de geschiedenis van *Jean Callas*.”

Het verschrikkelijke verhaal, waarin zo overduidelijk uitkomt dat het pausdon door de satan geleid wordt, laten we nu volgen.

Eén van de vele roomse gruwelen

Jean Calas

Het verhaal vertoont de trekken van een gruwelijke droom. Jean Calas was een eerzaam lakenkoopman, die gedurende veertig jaren zijn bedrijf had uitgeoefend in Toulouse. Ieder wist dat hij protestant was, maar hij was tot aan 1761 ongemoeid gelaten. Eén van zijn zes kinderen was overgegaan tot de Rooms-katholieke kerk. Een andere zoon, Marc Antoine, had rechten gestudeerd, maar omdat hij protestant was werd hij niet toegelaten tot de advocatuur. Het lukte hem niet langs een achterdeur toch zijn doel te bereiken¹ en hij kreeg buien van zwaarmoedigheid, door het ontbreken van een maatschappelijke toekomst. Op de 13^e oktober 1761 kreeg hij bezoek van een vriend. Na de maaltijd die met de familie genoten werd in een kamer boven de winkel verdween Marc Antoine en kwam niet meer te voorschijn. Men ging hem zoeken en vond hem in de winkel, waar hij zich opgehangen had.² Toen de dokter de doodsoorzaak had vastgesteld, bemoeide de politie zich met de zaak. Alle leden van het gezin werden gearresteerd en in aparte cellen opgesloten. Het boos gerucht had al de ronde gedaan: vader Calas had zijn zoon vermoord om hem te verhinderen tot de Roomse kerk over te gaan.

Dit gerucht werd in de hand gewerkt door dominicaanse paters, die ter ere van de dode een lege doodskist in hun kapel plaatsten met een geraamte daarboven, dat in de ene hand de woorden “afzwering van ketterij” en in de andere een palmtak droeg, symbool van een martelaar.

De plaatselijke rechtbank veroordeelde het hele gezin met inbegrip van de bezoeker. De laatste werd naar de galeien verwezen; Jean Calas, zijn vrouw en zoon zouden worden

---

¹ Hij probeerde een certificaat te krijgen waarop vermeld stond dat hij tot de rooms-katholieke kerk behoorde, maar het bedrog werd ontdekt.

² Deze noot is niet van Dr. Praamsma. Het komt ons voor dat Marc Antoine geen protestant was in waarheid. Het trachten een certificaat te krijgen met de leugen dat hij rooms was wijst al in die richting. Het feit dat hij zich van het leven beroofd heeft is wel uiterst bedroevend te noemen. Maar God is Rechter. (CJB)

opgehangen. In hoger beroep werd Calas op een gruwelijke wijze gefolterd, maar hij hield tot het laatst toe vol dat hij onschuldig was. Tenslotte werd hij op het plein voor de kathedraal op een kruis gelegd. Een beul brak met een ijzeren staaf zijn beenderen op twee plaatsen stuk. De oude man bleef in de naam van Jezus Christus zijn onschuld betuigen. Vervolgens werd hij na twee uren geworgd. De andere gevangenen werden vrijgelaten, maar de beide dochters werden naar twee verschillende kloosters verwezen.¹ Al de goederen van de berechte werden verbeurd verklaard.²

De man die deze dingen met een schok van verbazing vernam was niemand minder dan **Voltaire**³, die in deze tijd op het gebied van Genève woonde en daar o.a. met de weduwe van Jean Calas in aanraking kwam. Het kan niet gezegd worden dat Voltaire een vriend van de Hugenoten was. Hij had zich meer dan eens schamper over hen uitgelaten en zelfs in zijn Tractaat, dat hij naar aanleiding van de zaak Calas zou schrijven, kwamen de woorden voor: “Wij hebben sinds 1745 acht personen opgehangen, mensen die men predikanten of dienaren van het evangelie noemt, die geen andere misdaad begaan hadden dan tot God in hun dialect gebeden te hebben, en aan enige domme boeren een teug wijn en een stukje brood te hebben gegeven.” Maar ondanks deze door hemzelf zo graag aangeprezen “filosofische” houding tegenover de godsdienst moet onomwonden worden verklaard dat het zijn grote verdienste is geweest zo duidelijk tegen de gerechtelijke moord op Jean Calas te hebben geprotesteerd dat heel Europa ervan hoorde en ervan ophoorde.

Op de hoogte gekomen met wat er gebeurd was deed hij twee dingen. In de eerste plaats organiseerde hij een ontzaglijke campagne tegen degenen, die voor het schandelijk vonnis verantwoordelijk waren. Hij ondervroeg getuigen, verzamelde documenten, betaalde advocaten, schreef brieven¹ aan mannen van invloed, collecteerde geld om dit alles te betalen en kreeg bijdragen o.a. van de koningin van Engeland, de keizerin van Rusland en de koning van Polen. In de tweede plaats schreef hij zijn beroemde “Tractaat over de Verdraagzaamheid” waarin de woorden voorkwamen:

“Doe aan anderen wat u niet zou willen dat anderen aan u zouden doen. Het recht van onverdraagzaam te zijn is absurd en barbaars, het is het recht van tijgers...”

Als u wenst als Jezus Christus te zijn, wees dan martelaars en geen beulen.”

Het resultaat van Voltaires actie was dat het vonnis tegen Jean Callas werd vernietigd en zijn weduwe een schadeloosstelling van 30.000 livres ontving. Toen Voltaire hiervan

---

¹ Wat ze daar hebben ondergaan valt niet moeilijk te raden. Zie D.V. in nr. 1 van 2003 “De roomse beerput”, waarin recenete gruwelen van de roomse kerk worden belicht. **CJB**

² De onvoorstelbare schatten van de roomse kerk en het Vaticaan zijn niet moeilijk te verklaren. Deze satanskerk is naast alle gruwelen die ze deed en doet, ook een expert in het stelen en roven. **CJB**

³ Voltaire, Franse schrijver, historicus en filosoof uit de tijd der verlichting, ontving zijn opleiding op een Jezuïetenschool. Vandaar ongetwijfeld zijn felle haat tegen de roomse kerk! “Verbrijzel de eerloze”, was zijn advies voor de pauselijke kerk! Door de leer en praktijk van deze “eerloze” is hij ongetwijfeld gaan spotten met de Bijbel en de geloofshelden. Hoewel hij aan een “god” geloofde, was hij toch een Godloochenaar. Naar verluidt is zijn sterfbed vreselijk geweest. De vrouw die hem verpleegd heeft moet gezegd hebben te hopen nooit meer een sterfbed mee te maken van een Godloochenaar. Veelzeggend is tóch zijn grote verontwaardiging over het “proces” Jean Calas. Zijn grote haat tegen God en de religie heeft alles te maken heeft met de gruwel die de roomse kerk is en de gruwelen door haar de eeuwen door bedreven. **CJB**

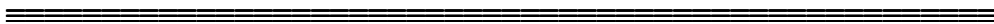
¹ Het aantal nagelaten brieven van hem bedraagt circa 6000 exemplaren!

hoorde weende hij van vreugde en werd in Genève zeer populair. Terecht kon hij schrijven aan een vriendin in Parijs: *“U bent alleen maar op de hoogte van de genietingen van Parijs, maar ik weet van de rampen van drie- of vierhonderdduizend zielen die lijden in de provinciën.”*

Na het gebeurde met Calas kwam vervolging nog maar sporadisch voor. De publieke opinie was er niet meer voor te vinden. Paul Rabaut en zijn collega's konden vrijwel ongehinderd preken, al was het dan niet in kerkgebouwen. Het werd zelfs mode in Frankrijk om geld te collecteren om galeislaven vrij te kopen. De gevangen vrouwen in de Tour de Constance werden vrijgelaten. Hoewel alleen oogluikend toegelaten herademde de Franse Gereformeerde kerk. In 1773 werden in de Languedoc vijftig gemeenten met 33 leraars geteld.

Wie kan Gods wijs beleid doorgronden? Een vijand van God en zijn dienst, maar die tevens een zeer grote vijand was van de antichristelijke pauselijke kerk, heeft de HEERE willen gebruiken ter bevrijding van zijn volk en gunstgenoten! Helaas heeft de reformatie zich niet nationaal kunnen vestigen in Frankrijk. De bekende Louis Gaussen uit Zwitserland (19^e eeuw) zei in zijn commentaar op de profeet Daniël, dat Frankrijk behoort tot het “lichaam” van het (roomse) beest en dat dáárom de reformatie er zich niet blijvend heeft kunnen vestigen.

Laten we onze gebeden vermenigvuldigen om de vervulling van hetgeen we lezen in Openbaring 17:15 en 16: “En hij zeide tot mij: de wateren die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken, en scharen, en natiën, en tongen. En de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken, en naakt; en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden.”

HOE LEZEN WE DE PROFETIEËN ?

De profetieën van het Oude Testament zijn vaak erg duister en sommige zijn bijna onbegrijpelijk. Dat vloeit deels voort uit de aard van het onderwerp en deels uit de zeer beeldrijke taal, waarin ze zijn gesteld. Maar wat erg aan de moeilijkheid toedoet, dat is onze onbekendheid grotendeels met de omstandigheden, waaronder zij werden uitgesproken, met de tijden, waarop zij van toepassing zijn, en met de gebeurtenissen, die zij op vage wijze aankondigen. Maar als we de profetische Schrift in brede trekken in ogenschouw nemen, ben ik van mening, dat deze in de meeste gevallen drie verschillende verklaringen toelaat: *historisch*, *bevindelijk* en *onvervuld* en die overeenkomen met de drie tijden – *verleden*, *heden* en *toekomst*.

1. Vele profetieën van het Oude Testament zijn reeds *vervuld*, zoals het lijden, het sterven en de opstanding van de Heere Jezus Christus, de verwerping van Israël, de roeping van de heidenen, de verstrooiing van de Joden. Deze profetieën zijn vervuld. Hun verklaring is strikt *historisch* en heeft in alle opzichten betrekking op het *verleden*.

2. Maar er is een groot deel van de profetie, dat nog *onvervuld* is. Zoals de roeping van de Joden, de tweede komst van Christus en de heerlijke periode, die nog *toekomst* is, wanneer ‘de aarde vol zal zijn van de kennis des HEE-REN, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken.’

3. Maar behalve de verklaring van die profetieën, die *verleden tijd* en daarom *vervuld* zijn en die, welke *toekomst* en daarom *onvervuld* zijn, is er dat, hetwelk meer onmiddellijk en rechtstreeks betrekking heeft op het *heden*: de *bevindelijke verklaring*. En met recht, als dat er niet was, dan zou dit gedeelte van het Woord van God voor ons een dode letter zijn. Indien het geen betrekking zou hebben op onze eigen bevinding, indien er niet een *geestelijke* verklaring, evenals een *letterlijke* verklaring zou zijn, indien de profetie de leidingen van God met de ziel *nu* niet zou beschrijven, dan zouden wij onze Bijbel even goed in de lade kunnen leggen. Wij zouden welhaast naald en draad kunnen nemen en het profetisch gedeelte van Gods Woord dichtnaaien. Of het uit de Bijbel scheuren, als het geen betrekking zou hebben op ons. Op het *verleden* blikken wij met bewondering terug. De *toekomst* zien wij in hoop tegemoet. Maar het *heden*, de *geestelijke* en *bevindelijke* verklaring van de profetie, die betrekking heeft op onze eigen ziel, dat is hetgeen ons ten diepste aangaat. Levende onder de bedeling des Geestes hebben wij behoefte aan een geestelijke verklaring. Deze drie verklaringen vinden we soms zelfs in hetzelfde hoofd stuk. Wij hebben een voorbeeld in het hoofdstuk van onze verhandeling (Hosea 2). Hierin vinden wij een profetie, die reeds is vervuld: “Ik zal doen ophouden al haar vrolijkheid, haar feesten, haar nieuwe maanden en haar sabbatten, ja al haar gezette hoogtijden. En Ik zal verwoesten haar wijnstok en haar vijgeboom, waarvan zij zegt: deze zijn mij een hoerenloon en haar vijgeboom, dat mij mijn boelen gegeven hebben, maar Ik zal ze stellen tot een woud en het wild gedierte des velds zal ze vreten.”

De huidige staat van Judéa komt naar voren als een letterlijke vervulling van deze woorden. De nieuwe maanden, de sabbatten en de gezette hoogtijden van Israël hebben opgehouden in het land, en haar wijnstokken en vijgebomen zijn verwoest. Maar wij hebben reden om te geloven, dat dit hoofdstuk ook profetieën bevat, die eenmaal *letterlijk vervuld worden*. Dat, als de HEERE Zijn gevangen Zion wederbrengt. Hij ‘haar Zichzelf in eeuwigheid zal ondertrouwen in gerechtigheid, in gericht, in goedertierenheid en in barmhartigheden. Hij zal haar Zichzelf ondertrouwen in geloof, en zij zal de HEERE kennen.’ En verbonden met deze twee hebben wij de *geestelijke, bevindelijke* verklaring, die door het hele hoofdstuk heen uitblinkt, en die betrekking heeft op de bevinding van Gods kinderen. Het is vanuit dit laatstgenoemde gezichtspunt, dat ik, met Gods zegen, de woorden van onze verhandeling nu zal overdenken.

Het bovenstaande is een gedeelte uit een preek over Hosea 2 vers 13 en 14 van de Engelse baptisten predikant **J.C. Philpot**. We vonden het de moeite waard om het onder uw aandacht te brengen. Degenen die de preken van ds. Philpot kennen weten dat hij een zeer bevindelijk prediker was. Hij geeft veel onderwijs wat de gangen van de gelovigen betreft. Zijn preken zijn dan ook merendeels afgestemd op Gods volk, terwijl de oproep tot geloof en bekering voor onbekeerden weinig door hem wordt beklemtoond. We zeggen daar hier verder niets van. We merken echter wel dat Philpot een bestudeerd prediker was. Hij was onderwezen in velerlei wetenschappen en was tevens een uitnemend kenner van de grondtalen. En hoewel hij uit vele teksten veel geestelijke lessen weet op te diepen, kunnen we toch niet zeggen dat hij maar wat lukraak aan het vergeestelijken is geweest. In “onze” bevindelijke kringen wordt dit veel gedaan en dan wordt het vergeestelijken wel eens een bizar spel. Philpot was zulk een uitnemend theoloog dat hij altijd oog had voor de eigenlijke betekenis van de Bijbeltekst! En daarom komt hij tot de conclusie dat nog een groot deel van de profetie onvervuld is! En hij wijst erop dat dit de profetieën betreffen die spreken over de roeping van de Joden, de tweede komst van Christus en de “heerlijke periode”. We weten dat Philpot daarmee het duizendjarig rijk bedoelt. Hoe hij de “tweede komst” van Christus ziet is niet helemaal duidelijk. Op andere plaatsen lezen we van hem dat hij dit in het midden laat. Het lijkt ons niet onwaarschijnlijk dat hij hier toch de zichtbare komst van Christus bedoelt op de Olijfberg. Een andere keer hopen we iets meer van hem te publiceren over zijn zicht op de letterlijke vervulling van diverse profetieën.

ROOMSE RIJKDOM

*****

Van 1878 – 1903 regeerde paus Leo XIII. Voor de aardigheid volgt hier een lijstje met opsomming van geschenken die hij tijdens zijn pontificaat gekregen heeft. Dat het niet om kleinigheden gaat zal gauw duidelijk zijn: In zijn 25-jarige ambtsperiode kreeg deze “stedehouder van Christus” de volgende rijkdommen: 28 tiara’s, met de duurste edelstenen overdekt; 319 gouden kruizen met even kostbare juwelen; 1200 bekers van goud en zilver; 81 ringen – daaronder was er één van de Sultan met ongekende \waarde; een grote diamant van president Paul Kruger; 16 kerkelijke bekkens van goud, bezet met edelstenen; 994 “offensoriën” van goud en zilver; 7 beelden van goud en zilver; een duizendtal kunstvoorwerpen. Ziedaar de pauselijke cadeautjes. Intussen waagde hij en wagen zijn opvolgers het, zich “stedehouder van Christus” te noemen – alleen willen ze Christus’ **armoede niet**, noch de smaad van het kruis. We kunnen ons inmiddels afvragen wat er met bvenstaande kostbaarheden gebeurd is. Als één paus al zoveel kreeg, hoe staat het dan met de paar honderd anderen? Waar zijn al die schatten gebleven, terwijl de schrijnendste armoede in de meeste roomse landen bestaat. Het zijn schaamteloze toestanden onder het mom van christendom. Rome kan beter zwijgen wanneer het op landen als Italië, Spanje, Portugal en Latijns Amerika let. Uitgezogen met als symbool een fraaie kerk maar er omheen armoe. Wat Ierland betreft heeft de Zuidierse jurist MaCarthy dat duidelijker dan wie dan ook geconstateerd: maar ook de Ierse bevolking laat zich nog steeds misleiden totdat de HEERE de ogen opent...

(Uit: “UITZICHT” aug./sept. 1987)

*****

De roomse kerk is onvoorstelbaar rijk en de mensen in de overwegend roomse landen zijn doorgaans ontzettend arm. We denken maar aan Zuid-Amerika! De pauselijke kerk heeft altijd haar leden dom gehouden, behalve waar ze dit niet kon volhouden door de invloed van de Reformatie. Het pausdom heeft grote belangen in allerlei wereldse bedrijven. Zelfs in ondernemingen waar datgene vervaardigd wordt wat contrabanda is voor een christen. Het overwegend roomse Europa -het overwegend armlastig Europa- zal de welvaart van het niet-roomse Europa geen goed doen. Het is trouwens al merkbaar.

Rome is Rome en Rome blijft Rome. Rome is semper idem – altijd dezelfde. Daar hopen we D.V. in het volgende nummer op terug te komen. Zo is ook de zedeloosheid van het pausdom niet minder dan in de middeleeuwen. De bewijzen daarvan rollen in de pers momenteel als het ware over elkaar heen.

~~~~~

KORT OPGEMERKT

** In “Het gekrookte riet” van 17 oktober wordt aandacht besteed aan het overlijden van prins Claus.. Ds.Tj. de Jong wijst erop dat alle commentaren over hem spreken als een “groot man”, aan alle kanten geroemd. En dan schrijft de dominee: “Wat nog meer opviel was dat kerkelijke ‘leiders’ ook hun commentaar geven en daarbij bleef men steken in het horizontale. Ook zij komen niet aan de religie toe.” Er wordt verder gewezen op het diep treurige dat een predikant van puur vrijzinnige opvattingen, die niets met de Bijbelse religie te maken hebben, de rouwdienst geleid heeft. Ook was er medewerking van roomse zijde, middels de dichter Huub Oosterhuis. Deze Jezuïet behoorde tot de intieme vriendenkring van de prins! De vriendenkring van het vorstenhuis is geheel links of rooms. Het blad wijst er nog op dat we roomse prinsessen hebben, dat de vrouw van de kroonprins in die afgodische kerk blijft en dat de koningin als een ketterse in het zwart aan de paus een bezoek bracht. We kunnen ons geheel in die visie vinden. Dat prins Claus -menselijk gezien- een goede echtgenoot en vader geweest is en dat hij als mens voorbeeldig was, staat boven alle twijfel. Het was -zoals men dat noemt- een goed mens. Maar er komen geen goede mensen in de Hemel, maar grote zondaren die gewassen zijn in het bloed van Lam. Zondaren die er blijk van hebben gegeven dat hun leven verborgen was met Christus in God en welker wandel in de hemelen was. Her en der was te lezen dat de rouwdienst zo indrukwekkend was. Ook de christelijke pers deed daaraan mee. Maar is een rouwdienst “zo indrukwekkend” als vijanden van God aan het woord zijn en spotters, die zelf niet eens aan een leven na de dood geloven, staan te zwetsen en te liegen?

** We kunnen ons toch wel afvragen wat het Huis van Oranje nog is. Waar zijn de huidige leden van de “Oranjestam” op terug te voeren? In het RD van 19 oktober schreef de heer G. Roos onder “Kerk en wereld”: “Opvallend is tevens het feit dat de auteur prins Willem I zonder meer typeert als ‘de voorvader van Willem-Alexander.’ Willems afstammelingen behoorden inderdaad tot het Huis van Oranje. Maar dat stierf in 1702 in de mannelijke linie uit, toen koning-stadhouder Willem III overleed. Slechts via een dochter van het jongste prinsenkind, Frederik Hendrik, stamt het huidige koningshuis nog af van prins Willem I.” Wij wijzen er verder nog op dat de buitenlandse prinsen Hendrik, Bernhard en Claus het huidige Oranjehuis in stand hebben gehouden.

** Aan de vele commentaren op de “Openbaring” is weer een nieuwe toegevoegd. De Hervormde predikant ds. R. van Kooten te Soest heeft een omvangrijk commentaar geschreven. Het houdt maar niet op! Van hetgeen we ervan lazen in het RD van 12 september is het werk allerm minst aan te bevelen. In het artikel zegt de predikant uit Soest: “Ik heb sympathie voor hen die een bloeitijd voor de kerk verwachten. Maar ik geloof er zelf niet in.” Hiermee is de toon al gezet! Uiteraard gelooft ds. Van Kooten niet in een toekomstig 1000-jarig rijk na Israëls aanneming. Wat hij dan wél gelooft? We hopen het voor u te onderzoeken en er D.V.op terug te komen.

****** In het jaar 1096 werd de helft van de Joodse bevolking van Worms uitgemoord, toen de kruisvaarders door de stad trokken. De rest vluchtte naar de residentie van de bisschop, in de hoop op diens bescherming. Hij stemde erin toe hen te redden, mits zij hem om de doop smeekten. De Joden trokken zich terug om zich te beraden. Toen de deuren van de audiëntiezaal werden geopend, bleken alle achthonderd Joden in de zaal dood te zijn. Sommigen waren onthoofd – vaders hadden hun kinderen eigenhandig gedood, voordat zij hun mes tegen hun vrouw en zichzelf hieven; een bruidegom had zijn bruid gedood. De tragedie van Massada uit de eerste eeuw herhaalde zich overal in Duitsland en later ook in Frankrijk. Toen de kruisvaarders het grote doelwit, Jeruzalem, hadden ingenomen, was een van hun eerste daden het in brand steken van de grote synagoge, met alle Joden erin. Dit kunnen we lezen in het boek “Stadhouders van Christus” van Peter de Rosda, pag. 208. Deze ontzettende geschiedenis is één episode uit het lijden van het Joodse volk; een lijden waarin de “hoer van Babel” een zeer groot aandeel heeft gehad. Het is uiteraard vreselijk dat de Joden collectief zelfmoord hebben gepleegd, maar het plaatst ons wel voor de vraag wat wij voor ons geloof over hebben. Dikwijls nog geen zuur gezicht...

****** Een kind van God kan veel van een werelds hart hebben, maar dan is het hem zulk een last, tot droevige smart, en tot een krankheid, waartoe hij Jezus zoekt, om hem er van te genezen.
(R. Erskine-dl. 9-blz. 282)

****** In het RD van 18 oktober komt Drs. J.P. Proos, docent godsdienst aan Hogeschool De Driestar te Gouda met een belangrijke vraag. Hij wijst op ds. E. Hakvoort, een Chr.Ger. predikant die onlangs uit die kerk stapte (in Alphen) en nu preekbevoegdheid heeft gekregen in de Ger. Gemeenten. De heer Proos wijst erop dat er toch wel iets merkwaardigs aan de hand is. Een ieder die een academische graad in de theologie heeft, en predikant wenst te worden bij de Ger. Gemeenten, moet nog minstens drie jaar studeren aan de school van deze kerk te Rotterdam. Er wordt tevens op gewezen dat ds. Hakvoort een aanhanger is van de drie-verbondenleer, zoals deze in Apeldoorn wordt onderwezen. Maar in Rotterdam is men overtuigd aanhanger van de twee-verbondenleer! Dan vraagt de heer Proos: “Is die kloof bij een overkomst weggefallen? Moet men dan van drie naar twee verbonden en is dan de weg geëffend?” En wij vragen het mét hem! Of de Ger. Gemeenten zo blij moeten zijn met deze predikant? Met wat wij ervan weten betwijfelen we dit. In elk geval krijgt men een predikant die van de “Toekomstleer” helemaal niets begrijpt. In ons bezit is een lezing van ds. Hakvoort over de “eindtijd”. Deze uiteenzetting rangschikken we onder de noemer “hardnekkig ongelooft en ontstellende onkunde.” U denkt maar aan Joseph Charles Philpot!!

****** Er is eeuwige heerlijkheid voor één oefendag op aarde. (Pascal)

****** De Schrift gaat overal als met open armen het einde der wereld tegemoet, alsof dan bijna alle mensen op aarde de genade en barmhartigheid Gods zullen ontvangen. “De aarde zal vol zijn van kennis des Heeren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken”, Jes. 11:9; Hab. 2:14. De menigten der volken zullen tot de Heere bekeerd worden. En let hier op: deze beloften zullen vervuld worden in het laatste der dagen, wanneer de laatste fiool wordt uitgegoten.
(John Bunyan in “De heilige Stad”)

** De vrije genade Gods omtrent het verloren mensdom en de kracht van Christus' bloed zijn een onuitputtelijke schat, en die niet gestopt kan worden door de grootheid of veelheid der zonden van degenen, die tot dezelve de toevlucht nemen. (**G. Hutcheson-Zach. 13:1**)

** Het RD van 17 oktober nam een artikel op van Ir. J. van der Graaf over de bergen Hermon, Thabor, Karmel en de Olijfberg, de symbolen van onwankelbare trouw. Zeer de moeite waard om te lezen! Maar aan het eind van dit mooie artikel gaat de ingenieur echt de mist in. Na geschreven te hebben over de Olijfberg eindigt hij aldus: "Zal Christus daar op de Olijfberg terugkomen? Dan geeft hij het Koninkrijk weer terug in handen van Zijn Vader. Dan breekt het rijk van de vrede aan, waarin niemand meer ziek zal zijn, leeuwen stro zullen eten en kinderen zullen spelen bij het hol van een adder. De Olijfberg, een berg met eeuwigheidsperspectief!" De voormalige secretaris van de Ger. Bond begrijpt toch de Schrift niet. Als Christus wederkomt gaat Hij heersen op de aarde als Sions Vorst en Koning. Dan zal Hij alle vijanden aan Zijn voeten onderwerpen. De heidenen zal Hij hoeden met een ijzeren scepter. En als dát werk voltooid is geeft Hij het Koninkrijk over aan Zijn Vader en dan zal God zijn alles en in allen. Meneer van der Graaf brengt alles gemakshalve over naar de eeuwigheid. Maar daarin loopt hij volkomen vast. Zijn er in de Hemel kinderen die bij het hol van een adder spelen? Zijn er zuigelingen, zijn er speenkinderen? Worden er in de eeuwigheid nog kinderen geboren? Dat gelooft de ingenieur ook niet, want de gezaligden zijn de engelen gelijk! Dus... deze dingen hebben alle betrekking op aardse toestanden, op de zegenrijke tijd als de satan gebonden is. Wil de heer Van der Graaf voortaan eerst goed dóórdenken voor hij zulke zaken aansnijdt? Hij maakt nu de verwarring alleen maar groter en de onkunde die er onder de christenen heerst nog erger. Jammer!

** In het RD van 18 november wordt uitgebreid aandacht besteed aan de SP - de Socialistische Partij. Dit is een linkse partij die sterk ijvert voor de "gewone" man en volgens de peilingen in grote opkomst is. Het behoeft geen betoog dat deze partij voor de christen contrabande is. In het artikel wordt vermeld dat de Tweede Kamer leden van deze partij genoeg nemen met een salaris van f. 2.500.- netto per maand! Nu was het ons bekend dat deze mensen hun riant "kamerinkomen" in de partijkas storten en vanuit die kas salaris ontvangen. Wij hebben gehoord dat dit op het modale nivo ligt. In elk geval zijn deze mensen geen zakkenvullers en hebben ze heel veel voor hun principes over. Wat zouden er weinig predikanten en politici in Refo-Nederland zijn als een dergelijk inkomen voor hen weggelegd was. Nu zeggen wij allerm minst dat dit zou moeten, maar het onbaatzuchtige voorbeeld van de SP geeft toch wel te denken...

** De landen die het 'nieuwe Europa' vormen zijn vrijwel allen geheel rooms. En wat nog 'protestants' heet, zoals Zweden, Denemarken en Duitsland, is het helemaal niet. En hoe is het in ons eigen land gesteld? De nieuwe kerk -de SoW-kerk- noemt Rome een "zusterkerk". Het CDA bestaat voor een groot deel uit roomsen. In de andere partijen zitten zeer veel roomsen 'verborgen', maar dat merken we uiterlijk niet zo! Het koningshuis is verroomst en middels de roomse echtgenote van de kroonprins zal de invloed van het pausdom nóg groter worden.

****** Opnieuw is de super oplichter Arie Stok in het nieuws. Hij heeft weer enkele dagen vast gezeten om door justitie verhoord te worden. Deze Dordtenaar uit de zware bevindelijke kant van Refo-Nederland heeft met zijn piramidespel duizenden op geld beluste Refo's opgelicht. Het zou om zo'n slordige 40 miljoen gaan! Het geld is waarschijnlijk via Roemenië naar Zwitserland gesluisd. We hebben indertijd Stok -die ook 'wonder' medicijnen heeft verkocht- wel in huis gehad. Deze crimineel kon uitermate vroom spreken. Niets was er goed en daarom hield hij thuis 'huisgodsdienstoefeningen'. Hij hield ook "gezelschappen"! Kwamen ook uit die kringen zijn 'klanten'? Eén van zijn stokpaardjes was dat hij uit principe in niet één verzekering was. Uit onderzoek is gebleken dat hij ook nu nog steeds nieuwe slachtoffers maakt. Als dat ook "zwaren" zijn hebben ze hun verdiende loon ontvangen...

**** De euro.** Volgens een hoofdartikel in het RD van 7 november zijn er in ons land 185.000 huishoudens die in financiële moeilijkheden zijn gekomen door de nieuwe munt uit het pausdom. Door deze "Europese" munt is alles inderdaad veel en veel duurder geworden. Dat is het gevolg van ons uitgeleverd zijn aan Rome. Het lijkt nog maar het begin van alle ellende die ons te wachten staat.

**** Sinds de 2^e wereldoorlog** zijn er in ons land meer dan **100.000** mensen omgekomen in het verkeer. Per week eist het verkeer ca. 1000 gewonden, waarvan er 400 in een ziekenhuis komen. Per week zijn er **80** mensen onder die blijvend invalide zijn. Het RD van 15 november berichtte dit alles met een schrijnend verhaal van één van die blijvend invaliden. We weten het best: we maken allen gebruik van de huidige techniek en we kunnen die eigenlijk ook niet meer missen. Zo ook de deelname aan het moordende snelverkeer. Maar toch... het zal een grote zegen zijn als we er van verlost zullen zijn. In het Vrederijk. Dat is voor ons zonder meer een volkomen zekerheid.

**** Volgens een artikel in het RD van 28 november** gaat Rotterdam tot het volgende over: In alle zwembaden worden bij de kleedkamers en andere risicovolle plekken camera's opgehangen. Zoals ook op meerdere plaatsen in ons land komen ook in Rotterdam veelvuldig seksuele delicten voor in zwembaden. De predikanten in Nederland die nog durven zeggen en schrijven dat een christen niet kan komen waar gemengd wordt gezwommen kunnen zich gesterkt weten door deze maatregelen van de wereld! Een christen dient niet te komen waar gevaar is om zonden te zien en te bedrijven. Aan deze de HEERE tergende zedeloosheid doet vrijwel de gehele reformatorische gezindheid mee. Alle geestelijke leiders mochten hun plicht eens verstaan...

**** Indien gij niet zucht en uitroept over de gruwelen van deze dagen, zo kunt gij niet ontkomen aan de schuld, die daardoor op dit geslacht rust en dan zult gij ook niet ontgaan de straf die daarom aan hen zal worden opgelegd. In dit geval zal zwijgen voor toestemmen worden gerekend. Gij zult worden gerekend te hebben toegestemd in al de smaad die God is aangedaan door dit geslacht. In zover gij niet zucht en uitroept over al de gruwelen, geeft gij uw stilzwijgende goedkeuring te kennen. Zo zullen de ongerechtigheden van anderen op uw rekening worden gezet en gij zult dezelfde last hebben te dragen.**
(Thomas Boston)

Een forse beschuldiging!

Een trouwe abonnee van het “eerste uur” schreef het volgende: *“Het voor mij zeer aanstotelijk Pelagiaans advies, ‘Mag een onbekeerde van het Avondmaal afblijven?’, nr. 2, juni, pag. 37, heeft mij de lust weggenomen om ‘Verwachting’ verder te lezen. Kuyper stelde voor het H.A. nog wedergeboorte (veronderstelde). Dat is zeker weer wat nieuws voor onbekeerden, pag. 37. Verlang niet meer naar Verwachting, ze liggen daarna ongelezen.”*

Dat is dus niet mis! Maar of het juist is? Wat hebben we geschreven? Als volgt:

****** Mag een onbekeerde van het Avondmaal afblijven? Nee, want hij of zij mag niet onbekeerd blijven. De eis is: “bekeert u en gelooft het Evangelie.” En zó mag en moet een ieder Avondmaal houden.

Onze ontstelde abonnee kan gerust zijn. We zijn het volledig eens met wat we lezen in b.v. art. 35 van de NBG. Mogen we onbekeerd zijn? Nee. Mogen we onbekeerd aan het Heilig Avondmaal? Nee. Als we ons bekeren en het Evangelie geloven, mogen we dan aan het Avondmaal? Ja, en zó mag een ieder aan het Avondmaal! Óf wij hebben niet duidelijk genoeg geschreven óf onze abonnee heeft het niet goed begrepen. Dat het enkel en alleen Gods genade is áls we ons bekeren zijn we ongetwijfeld met elkaar eens. En als onze abonnee zou zeggen dat velen zichzelf bekeren, dan zijn we dat ook met hem eens.

“Het is geen kleine zaak, van een bastaard der hel tot een kind des hemels gemaakt te zijn; van iemand, die geen aanspraak op Christus heeft, gemaakt te zijn tot iemand, die een genadig recht op Hem heeft. En als het zo niet is, is het onze eigen schuld, want onze Heere sluit niemand van Hem uit, die binnen de zichtbare Kerk is. Zijn aanbod van genade en verzoening is zo wijd en uitgestrekt, dat zij in een jammerlijke en ellendige toestand zijn, die in een land, of streek, of gemeente, of stad wonen, waar Christus in het Evangelie schijnt, en toch geen profijt van Hem hebben.”

(S. Rutherford in een preek over Lukas 15:14-19)

“Laat u met God verzoenen. ‘k Weet niet of u dit gelooft en of u dit ooit hebt gezien, maar wat zal dat voor de wereld zijn, wanneer zij straks zal gewaarworden dat God Zichzelf door middel van de prediking der verzoening aan haar heeft aangeboden en zij Hem heeft afgewezen. De afwijzing van de aanbidding der verzoening zal de grond van de veroordeling der wereld zijn. Niet alleen, niet in de eerste plaats de val in Adam, maar *de afwijzing van de aangeboden verzoening* zal voornamelijk de oorzaak zijn van de veroordeling der wereld. Daarom zegt de apostel, dat de wereld geoordeeld zal worden naar zijn Evangelie (Rom. 2:16).”

“De mens laat zich met God verzoenen, wanneer hij de aanbidding, die in de naam van God hem wordt gedaan, omhelst. Wie de aanbidding, die in de naam van God hem wordt gedaan, omhelst, die heeft *een in Christus verzoend God*. Wie deze aanbidding niet omhelst, die heeft *een vertoornd God*, omdat de verzoening, door Christus teweeggebracht, door hem is verworpen.” (Ds. J.P. Paauwe-dagboek 22 en 23 januari)

LEERZAME BURENPRAAT

- 20 -

Geert - Zo beste Aart, nu zullen we toch eindelijk vanavond eens spreken over hetgeen jou zo bezighoudt, het pre-chiliasme.

Aart - Nou ja Geert, zó bezighoudt. Gelukkig is het chiliasme voor mij niet het één en het al, want dat moet toch altijd het ene nodige zijn en dan mag ik toch zeggen dát dit ook bij mij zo is. Maar de leer van de toekomst gaat mij al het aardse ver te boven.

Geert - Zo mag ik het horen jongen. De godsdienst die ons omringt heeft doorgaans genoeg aan het zien- en tastbare en van de leer der toekomst maakt het zich af door vroom te zeggen, dat het maar om het ene nodige gaat! Maar dat weet je net zo goed als ik. Maar kom, vanavond zullen we het hebben over één facet van het chiliasme, n.l. de “tweeërlei opstanding”.

Aart - Ik heb naar deze avond uitgezien, want eerlijk gezegd heb ik het er moeilijk mee. De laatste tijd heb ik me er wat in verdiept, maar ik loop steeds weer vast met onze belijdenis, die er absoluut geen ruimte voor geeft. Maar nu wil ik je even voorlezen wat ik bij Da Costa vond, hetgeen me wel aan het denken heeft gezet. Hij zegt het bij een Bijbellezing over Matth. 13:1-53-dl.5-blz.206, en het is als volgt: “De een wil het oude, de andere het nieuwe, doch wij moeten beide hebben en behouden. Door Gods genade is dit ook mijn streven. Zo houd ik met de ene hand de uitnemende en getrouwe geloofsbelijdenis der vaderen vast, doch mijn andere hand houd ik vrij, en ik neem er alles mee aan en op wat die geloofsbelijdenis kan aanvullen en volmaken. Men moet op een oude grondslag staan, en daarop ontvankelijk zijn voor al het nieuwe, dat er mee kan samengaan.” Je weet dat deze uitnemende man pre-chilias was, en je ziet wel dat hij af durft te wijken van onze Belijdenis. De vraag is echter of dat mag én of zijn visie juist is. Wat denk jij ervan?

Geert - Het is in elk geval een opmerkelijke gedachte en ik ben heel blij dat je deze gevonden hebt. Zelf ben ik ze nog nooit tegengekomen. Het is een goed uitgangspunt voor het gesprek van deze avond. Het is nu misschien wat gewaagd wat ik nu zeg. Ik stel voor om eerst even onze.....

~~~~~

DE ROOMSE BEERPOT

Minstens één derde van de priesters in de Verenigde Staten heeft een vaste sexuele relatie met een vrouw of een man. Daarnaast is er zes procent, die sexuele betrekkingen onderhoudt met minderjarigen, vooral met jongeren. Hoogstens twee procent houdt zich gedurende hun hele leven aan hun gelofte om zich verre te houden van ongeoorloofde, intieme handelingen met vrouwen (meisjes) en mannen (jongens).

Met het boven geciteerde begint een artikel in het blad “In de rechte straat” van oktober 1990. Ze verwijst ervoor naar een artikel van de hand van A.W. Richard Sipe in “A Secret World: sexuality and the Search for Celibacy”. De redacteur van “In de rechte straat” voegt er nog het volgende aan toe: In mijn tijd werd beweerd dat een van de kenmerken van de ware kerk, nl. de heiligheid, alleen toepasselijk zou zijn op de R-K. Kerk o.a. vanwege het celibaat, het ongehuwde leven van de priesters. Zie hierover “De Katholieke Kerk”, deel II, p. 999-1027, bijdrage van dr. Balduinus O.F.M. In het licht van de gegevens die in onze tijd steeds meer bekend worden over de clandestiene relaties van priesters, zou het beter zijn het celibaat te zien als een teken van de schijnheiligheid van de RKK. Wat deze ds. Balduinus op p. 1019-1020 schrijft over “de” pikanten (om aan te tonen dat de protestantse kerken niet het kenmerk van de “heilige” kerk bezitten), is zo vunzig dat ik het hier niet kan neerschrijven. Maar wel kan ik het volgende citeren: .....volgt D.V.

=====